

การถ่ายภาพประกอบสำหรับหนังสือนิทาน เรื่อง “สี่บรากลโนรา”
ILLUSTRATED PHOTOGRAPHY TITLED “Suep rak nora”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพประกอบสำหรับหนังสือนิทาน เรื่อง “สี่บราถโนรา”

ILLUSTRATED PHOTOGRAPHY TITLED “Suep rak nora”

ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่..... 5/6/61

(อาจารย์ชัชวดี พุฒทอง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปะนิพนธ์	การถ่ายภาพสารคดีเรื่อง “สี่บรากโนรา” DOCUMENTARY PHOTOGRAPHY TITLED “Suep rak nora”
ชื่อ	นางสาวกัญญาวีร์ ประเสริฐศรี
รหัสประจำตัว	57020382
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ชัยวุฒิ พุฒทอง

บทคัดย่อ

ภาพถ่ายชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวการพยายามรักษาศิลปะการแสดงพื้นเมืองของภาคใต้ที่เรียกว่า “มโนราห์” ให้ผู้คนได้ตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมปลายด้ามขวานที่ควรสืบสานไว้ไม่ให้หายไป โดยกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีทั้งเชื้อสายมโนราห์มาตั้งแต่กำเนิด คนที่ไม่ได้มีเชื้อสายแต่มีความชื่นชอบและผูกพัน ได้รวมตัวกันสืบสานปรับเปลี่ยนให้เท่าทันยุคสมัย จึงเป็นแรงบันดาลใจในการขับเคลื่อนการอนุรักษ์ของเหล่ามโนราห์ ออกมาเป็นภาพถ่าย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงเกิดเป็นภาพถ่ายสารคดี เรื่อง “สี่บรากโนรา” เป็นชุดภาพถ่ายที่คนทั่วไปอาจจะยังไม่เคยเห็นมโนราห์ในมุมมองนี้มาก่อน โดยจะเป็นอีกแง่มุมที่สะท้อนให้เห็นถึงเบื้องหลังที่ไม่ใช่การรำหน้าเวทีที่สวยงามเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการลงลึกถึงพิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์ที่เหล่ามโนราห์นับถือ ความผูกพันสิ่งที่เรียกว่าชีวิตและจิตใจของพวกเขา

ศิลปะนิพนธ์ชุดนี้นำเสนอภาพถ่ายขนาดสารคดี จำนวน 26 ภาพ ในขนาด 8X12 นิ้ว

โดยมีประโยชน์แก่ผู้สนใจดังนี้ 1.) เรียนรู้การเล่าเรื่องเพื่อนำมาใช้ในการถ่ายภาพสารคดี 2.) เรียนรู้การนำเทคนิควิธีการถ่ายภาพและแรงบันดาลใจของศิลปินที่ศึกษามาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับงาน 3.) นำเสนอเนื้อหาข้อมูลประวัติความเป็นมาของมโนราห์ในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ที่สนใจสามารถค้นคว้าต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์นี้จะไม่สามรถดำเนินการไปด้วยดีเช่นนี้ หากขาดความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นคำแนะนำ การเอื้อเฟื้อข้อมูลที่เป็นต้องใช้ การเสียสละเวลา และแรงกายแรงใจทั้งหมด เพื่องานชิ้นใหญ่ที่สุดในชีวิตการศึกษาชิ้นนี้ จึงขอขอบคุณทุก ๆ ความช่วยเหลือ

ขอขอบคุณ อาจารย์สาขาวิชาการถ่ายภาพทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือทุกครั้ง ที่ประสบปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอขอบคุณ อาจารย์ชัยวุฒิ พุฒทอง ที่ให้คำปรึกษา และแนะนำแนวทางที่เหมาะสม คอยควบคุมทิศทางการทำงาน ให้เป็นไปตามที่วางแผนไว้โดยไม่ขาดตกบกพร่อง และตรวจทานโดยใส่ใจทุกรายละเอียด

ขอขอบคุณ ทางบ้าน คุณพ่อคุณแม่และคุณป้า ที่เป็นผู้สนับสนุนหลักอย่างเป็นทางการ ในด้านการเงิน และเข้าอกเข้าใจถึงกระบวนการทำงานที่มีมากมายหลายขั้นตอน แต่ยังคงคอยเป็นกำลังใจให้อยู่เสมอ

ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ สาขาวิชาการถ่ายภาพทุกคนที่คอยถามไถ่เรื่องงานด้วยความเป็นห่วง

ขอขอบคุณ ครูกฤษฎา วิสัยรัตน์ ครูสอนมโนราห์ โรงเรียนสะอาดเผด็จศึกวิทยาลัย จังหวัด ชุมพร ที่ให้ความอนุเคราะห์ยินดีให้ข้าพเจ้าถ่ายทำในช่วงการเรียนการสอน

ขอขอบคุณ พี่เกรียงเดช ขำณรงค์ หัวหน้าวงมโนราห์ เทพศรัทธา และทีมงานในวงทุก ๆ คน พ่อผิน, พี่ชะมด, พี่ตักตุด, พี่มินทร์, พี่โจ๊ก, พี่อานนทร์, พี่นัฐ, พี่บอล, พี่แป็บ, พี่แดง, พงษ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ยินดีให้ข้าพเจ้าถ่ายภาพภายในวงอย่าเต็มใจ และช่วยเหลือเรื่องที่พักอาศัย พร้อมทั้งให้คำปรึกษาต่าง ๆ ในเรื่องของมโนราห์ ให้ความร่วมมือในงานและทำให้งานของข้าพเจ้า ประสบความสำเร็จสมบูรณ์อย่างราบรื่น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 แนวความคิด.....	2
1.4 ประเด็นในการศึกษา.....	2
1.5 แหล่งข้อมูลของโครงการ.....	2
1.6 ขอบเขตของโครงการ.....	2
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
2. ข้อมูลในการสร้างสรรค์.....	3
2.1 โนรา.....	3
2.1.1 เครื่องแต่งกาย.....	4
2.1.2 เครื่องดนตรี.....	7
2.1.3 องค์ประกอบหลักของการแสดง.....	8
2.1.4 ทำรำโนรา.....	9
2.1.5 ทำลิบสอง.....	13
2.1.6 ทำรำบทครูสอน.....	14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2.1.7 พิธีกรรม.....	15
2.2 ภาพถ่ายเชิงสารคดี (Documentary Photography).....	16
2.3 รูปแบบการถ่ายภาพสารคดี.....	19
2.3.1 ภาพเดี่ยว (The single picture).....	19
2.3.2 ภาพกลุ่ม (Group Picture).....	20
2.3.3 ภาพชุด (Series Picture).....	20
2.3.4 ภาพอันดับตามกัน (Sequence Picture).....	20
2.4 บทวิเคราะห์และตัวอย่างงานช่างภาพ.....	21
2.4.1 Mary Ellen Mark.....	21
2.4.2 Eve Arnold.....	29
3. กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	35
3.1 ขั้นตอนการเตรียมตัวก่อนถ่ายทำ.....	35
3.2 ข้อมูลบุคคล.....	35
3.2.1 บทสัมภาษณ์โนรา.....	35
3.2.2 ตารางการทำงาน.....	41
3.3 ตารางการทำงาน.....	41
3.4 ขั้นตอนการถ่ายทำ.....	41
3.5 ผลการลงพื้นที่การถ่ายภาพ.....	41
3.3.1 ภาพที่ได้จากการลงพื้นที่ครั้งที่ 1.....	42
3.3.2 ภาพที่ได้จากการลงพื้นที่ครั้งที่ 2.....	43
3.3.3 ภาพที่ได้จากการลงพื้นที่ครั้งที่ 3.....	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่

3.6	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ.....	46
3.7	ภาพเบื้องหลังการทำงาน.....	48
4.	ผลงาน.....	49
4.1	ภาพที่ผ่านกระบวนการตกแต่งเรียบร้อยแล้วทั้ง 26 ภาพ.....	49
5.	บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	62
5.1	สรุปผลการทำงาน.....	62
5.2	ปัญหาในการทำงานและการแก้ไข.....	62
5.2.1	ปัญหาการจัดการงาน.....	62
5.2.2	ปัญหาการจัดการเวลา.....	62
5.3	ผลที่ได้รับจากการทำงาน.....	63
5.4	ข้อเสนอแนะ.....	63
	บรรณานุกรม.....	65
	ประวัติผู้จัดทำ.....	66

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
2.1 เครื่องแต่งกาย.....	4
2.2 เครื่องดนตรี.....	7
2.3 ทำรำปฐุมบท 1.....	10
2.4 ทำรำปฐุมบท 2.....	11
2.5 ทำรำปฐุมบท 3.....	12
2.6 ทำรำปฐุมบท 4.....	13
2.7 ทำรำบาทครูสอน 1.....	14
2.8 ทำรำบาทครูสอน 2.....	15
2.9 Mary Ellen Mark.....	21
2.10 Indian Circus 1.....	23
2.11 Indian Circus 2.....	23
2.12 Indian Circus 3.....	23
2.13 Indian Circus 4.....	23
2.14 Indian Circus 5.....	24
2.15 Indian Circus 6.....	24
2.16 Indian Circus 7.....	24
2.17 Indian Circus 8.....	24
2.18 Indian Circus 9.....	24
2.19 Indian Circus 10.....	24
2.20 Indian Circus 11.....	25
2.21 Indian Circus 12.....	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.23 Indian Circus 14.....	25
2.24 Falkland Road 1.....	26
2.25 Falkland Road 2.....	26
2.26 Falkland Road 3.....	26
2.27 Falkland Road 4.....	26
2.28 Falkland Road 5.....	27
2.29 Falkland Road 6.....	27
2.30 Falkland Road 7.....	27
2.31 Falkland Road 8.....	27
2.32 Falkland Road 9.....	28
2.33 Falkland Road 10.....	28
2.34 Eve Arnold.....	29
2.35 China 1.....	30
2.36 China 2.....	30
2.37 China 3.....	30
2.38 China 4.....	30
2.39 China 5.....	31
2.40 China 6.....	31
2.41 China 7.....	32
2.42 China 8.....	32
2.43 China 9.....	32
2.44 China 10.....	32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.45 China 11.....	32
2.46 China 12.....	32
2.47 CUBA Havana 1.....	33
2.48 CUBA Havana 2.....	33
2.49 CUBA Havana 3.....	33
2.50 CUBA Havana 4.....	33
2.51 CUBA Havana 5.....	34
2.52 CUBA Havana 6.....	34
2.53 CUBA Havana 7.....	34
2.54 CUBA Havana 8.....	34
3.1 เกรียงเดช ขำฉรรงค์ (เบิ้ล).....	35
3.2 กทายุทธ์ ทองด้วง (ชะมด).....	36
3.3 ปิยวัฒน์ ด้วงใส (มินทร์).....	37
3.4 อุดลย์ ภูเขียว (ตักคุด)	37
3.5 สุทธิพงศ์ ทนงาน (บอล).....	38
3.6 ประเมศย์ กาวชู (แป๊ป)	39
3.7 นวลจันทร์ หนูพรหม (พงษ์).....	39
3.8 สุนิสา สมหวัง (แตง)	40
3.9 ลงพื้นที่ครั้งที่ 1.....	42
3.10 ลงพื้นที่ครั้งที่ 2.....	43
3.11 ลงพื้นที่ครั้งที่ 3.....	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.12 ลงพื้นที่ครั้งที่ 4.....	45
3.13 ภาพต้นฉบับ.....	46
3.14 ภาพที่ได้รับการปรับแต่ง.....	47
3.15 ภาพเปรียบเทียบ.....	47
3.16 ภาพเบื้องหลังภาพที่ 1.....	48
3.17 ภาพเบื้องหลังภาพที่ 2.....	48
3.18 ภาพเบื้องหลังภาพที่ 3.....	48
3.19 ภาพเบื้องหลังภาพที่ 4.....	48
ผลงานจริงภาพที่ 1.....	49
ผลงานจริงภาพที่ 2.....	49
ผลงานจริงภาพที่ 3.....	50
ผลงานจริงภาพที่ 4.....	50
ผลงานจริงภาพที่ 5.....	51
ผลงานจริงภาพที่ 6.....	51
ผลงานจริงภาพที่ 7.....	52
ผลงานจริงภาพที่ 8.....	52
ผลงานจริงภาพที่ 9.....	53
ผลงานจริงภาพที่ 10.....	53
ผลงานจริงภาพที่ 11.....	54
ผลงานจริงภาพที่ 12.....	54
ผลงานจริงภาพที่ 13.....	55
ผลงานจริงภาพที่ 14.....	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ผลงานจริงภาพที่ 15.....	56
ผลงานจริงภาพที่ 16.....	56
ผลงานจริงภาพที่ 17.....	57
ผลงานจริงภาพที่ 18.....	57
ผลงานจริงภาพที่ 19.....	58
ผลงานจริงภาพที่ 20.....	58
ผลงานจริงภาพที่ 21.....	59
ผลงานจริงภาพที่ 22.....	59
ผลงานจริงภาพที่ 23.....	60
ผลงานจริงภาพที่ 24.....	60
ผลงานจริงภาพที่ 25.....	61
ผลงานจริงภาพที่ 26.....	61
ผลงานจริงภาพที่ 27.....	62

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าสนใจในเครื่องแต่งกายของมโนราห์ที่มีสีสันหลากหลาย โดยขั้นตอนในการทำชุดนั้น ต้องพิถีพิถัน ชุดร้อยด้วยลูกปัดเม็ดเล็ก ๆ หลากสีจำนวนมาก กว่าจะมาเป็นชุดหนึ่งชุดได้ เมื่อได้ศึกษาประวัติตำนานความเป็นมาและความเชื่อแล้วมีความน่าสนใจและเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสนใจและความสงสัยในเรื่องราวของพิธีกรรมความศรัทธาของพวกเขาเป็นอย่างไร

เนื่องจากข้าพเจ้ามีความสนใจในงานภาพถ่ายสารคดี จึงต้องการศึกษากระบวนการการทำงานและแนวความคิดของสารคดีซึ่งถ่ายทอดผ่านเรื่องราวของมโนราห์

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อศึกษาการถ่ายภาพสารคดีที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับตัวบุคคล

1.2.2 เพื่อศึกษาวิธีการถ่ายทอดเรื่องราวภาพชุดสารคดีการพยายามรักษาและสืบสานศิลปะการแสดงพื้นบ้านมโนราห์

1.2.3 เพื่อศึกษาการควบคุมภาพถ่ายให้สามารถเล่าเรื่องได้มากที่สุดในรูปแบบของการถ่ายภาพสารคดี

1.3 แนวความคิด

ถ่ายทอดเรื่องราวการพยายามรักษาและสืบสาน การแสดงพื้นบ้านมโนราห์ให้ผู้คนได้มองเห็นเสน่ห์ ของศิลปะการแสดงที่มีคุณค่าควรอนุรักษ์ไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ประเด็นในการศึกษา

- 1.4.1 ศึกษาขั้นตอนและกระบวนการทำงานทั้งหมดตั้งแต่ศึกษาหาข้อมูลไปจนถึงภาพที่ออกมา
- 1.4.2 ศึกษาข้อมูลและการทำงานของช่างภาพที่ถ่ายสารคดี
- 1.4.3 ศึกษาประวัติเรื่องราวความเป็นมาของมโนราห์

1.5 แหล่งข้อมูลของโครงการ

- 1.5.1 ข้อมูลโดยตรงจากการสัมภาษณ์
- 1.5.2 เว็บไซต์ www.krunora.blogspot.com

1.6 ขอบเขตของโครงการ

- 1.6.1 ภาพถ่ายสารคดี จำนวน 26 ภาพ ขนาดภาพ 8x12 นิ้ว
- 1.6.2 กล้อง NIKON D750
- 1.6.3 กล้อง NIKON D5200
- 1.6.4 เลนส์ NIKON 24-120 mm F1.4, NIKON 50 mm F 1.8
- 1.6.5 Flash NIKON Speedlight SB-5000

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.7.1 เข้าใจขั้นตอนและกระบวนการทำงานทั้งหมดตั้งแต่ศึกษาหาข้อมูล ไปจนถึงภาพที่ออกมา
- 1.7.2 เข้าใจระบบวิธีการถ่ายภาพสารคดีและนำไปประยุกต์ใช้กับประสบการณ์ในการประกอบอาชีพจริงในอนาคต
- 1.7.3 ศึกษาข้อมูลของช่างภาพอย่างละเอียดและเข้าใจในผลงานมากยิ่งขึ้น
- 1.7.4 ได้ฝึกความมานะ อดทน และเป็นคนที่มึระเบียบวินัยต่อตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อมูลในการสร้างสรรค์

2.1 โนรา

เป็นศิลปะพื้นเมืองภาคใต้เรียกว่า โนรา แต่ คำว่า มโนราห์ หรือ มโนห์รา นั้น เป็นคำที่เกิดขึ้นมาเมื่อสมัยกรุงศรีอยุธยา โดยการนำเอาเรื่อง พระสุธน-มโนราห์ มาแสดงเป็นละครชาตรี จึงมีคำเรียกว่า มโนราห์

พจนานุกรมของราชบัณฑิตยสถานนิยามคำว่า มโนราห์ ไว้ว่า น. ศิลปะการแสดงพื้นเมืองอย่างหนึ่งของภาคใต้ มีแม่บททำร่าอย่างเดียวกับละครชาตรี, โนรา ก็ว่า, เขียนว่า มโนห์รา ก็มี

โนราเป็นการละเล่นพื้นเมืองที่สืบทอดกันมานาน และนิยมกันอย่างแพร่หลายในภาคใต้ เป็นการละเล่นที่มีทั้งการร้อง การรำ บางส่วนเล่นเป็นเรื่อง และบางโอกาสมีบางส่วนแสดงตามคติความเชื่อที่เป็นพิธีกรรม ส่วนกำเนิดของโนรานั้น สันนิษฐานกันว่าได้รับอิทธิพลจากการร่ายรำของอินเดียโบราณก่อนสมัยศรีวิชัย ที่มาจากพ่อค้าชาวอินเดีย สังกัดได้จากเครื่องดนตรีที่เรียกว่า เบ็ญจสังคีต ซึ่งประกอบด้วย โหม่ง ฉิ่ง ทับ กลอง ปี่โน ซึ่งเป่าเป็นเครื่องดนตรีโนราและทำรำของโนราอีกหลายท่าที่ละม้ายคล้ายคลึงกับการร่ายรำของทางอินเดีย

เริ่มมีโนราเป็นกิจจะลักษณะขึ้นเมื่อประมาณปีพุทธศักราชที่ 1820 ซึ่งตรงกับสมัยสุโขทัยตอนต้น เชื่อกันว่าโนราเกิดขึ้นครั้งแรกที่หัวเมืองพัทลุง ปัจจุบันคือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดพัทลุง แล้วแพร่ขยายไปยังหัวเมืองอื่นๆของภาคใต้จนไปถึงภาคกลาง กลายเป็นละครชาตรีและจังหวัดตะลุง

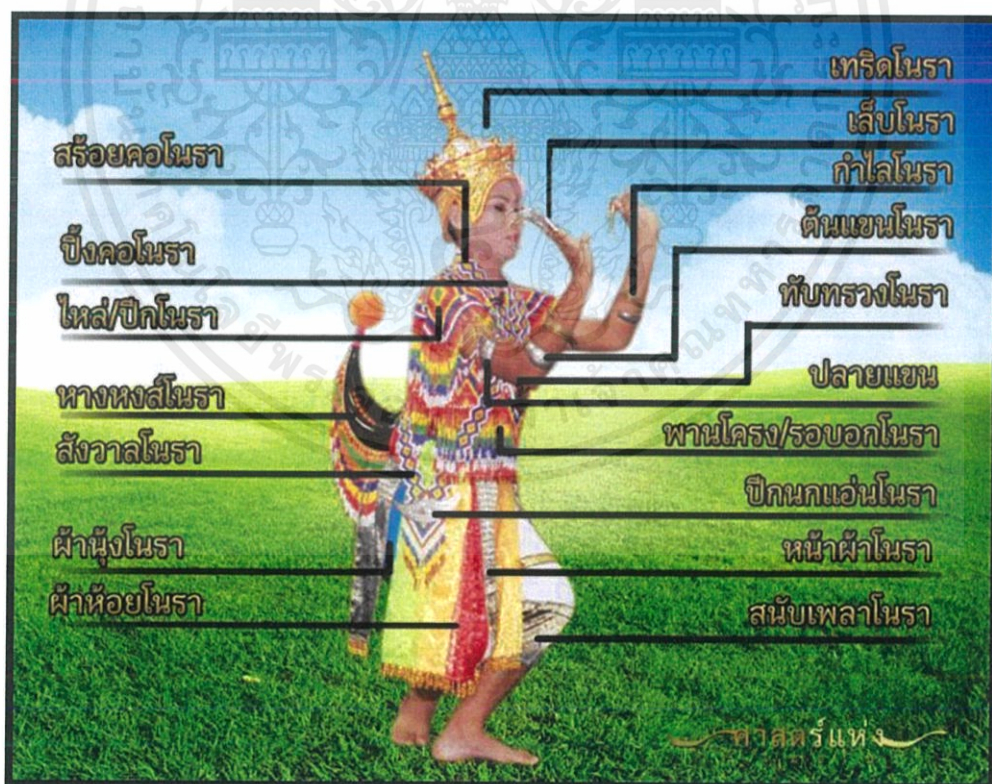
โนรา เกิดขึ้นในราชสำนักของพัทลุงซึ่งมีตำนานเล่ากันมาว่า เจ้าเมืองพัทลุง มีชื่อว่า พระยาสายฟ้าพาด มีลูกสาวที่ชื่อ ศรีมาลา ซึ่งมีความสามารถในการร่ายรำมาก ได้เกิดตั้งครมโดยที่ยังไม่ได้แต่งงาน เชื่อกันว่าเป็นท้องกับเทวดา พระยาสายฟ้าพาดเห็นดังนั้นก็โกรธมาก สั่งให้นางศรีมาลาไปลอยแพในทะเล (คือ ทะเลสาบสงขลา) และแพได้ไปติดที่เกาะใหญ่ นางศรีมาลาก็ตีให้กำเนิดลูกชาย โดยตั้งชื่อว่า เทพสิงหล ซึ่งมีนัยความว่าลูกของเทวดา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นางศรีมาลาได้ฝึกให้เทพสิงหลฝึกร้ายรำ ซึ่งเทพสิงหลก็สามารถร้ายรำได้สวยงามมาก และร้ายรำมีชื่อเสียงมากที่เกาะใหญ่ จนรู้ไปถึงหุพระยาสายฟ้าฟาด ซึ่งพระยาสายฟ้าฟาดก็ยังไม่รู้ว่าหลานตัวเองก็ได้เชิญไปรำในราชสำนัก ฝ่ายนางศรีมาลานั้นก็น้อยเนื้อต่ำใจเมื่อครั้งที่ถูกลอยแพ ก็บอกกับคนที่มาติดต่อกว่า โนราคณะนี้จะไปรำได้ แต่ต้องปูผ้าขาวตั้งเตรียมฝั่งที่ลงจากเรือจนไปถึงตำหนักพระยาสายฟ้าฟาดก็ตอบตกลง ดังนั้นเทพสิงหลจึงไปรำในราชสำนัก เทพสิงหลรำได้สวยงามมาก จนพระยาสายฟ้าฟาดก็ตกตะลึงในความสวยงาม จึงถอดเครื่องทรงที่ทรงอยู่ให้กับเทพสิงหล แล้วบอกว่า “เครื่องแต่งกายกษัตริย์ชุดนี้มอบให้เป็นเครื่องแต่งกายของโนรานับแต่นี้เป็นต้นไป” เทพสิงหลจึงบอกว่า แท้จริงแล้วเป็นหลานของพระยาสายฟ้าฟาด พระยาสายฟ้าฟาดจึงรับโนราไว้ในราชสำนัก และให้สิทธิแต่งกายเหมือนกษัตริย์ทุกประการ

(www.vtc2013spring.org,2017)

2.1.1 เครื่องแต่งกาย

ภาพที่ 2.1 เครื่องแต่งกาย ที่มา : http://norabandasak.blogspot.com/2014/02/blog-post_7478.html

(ออนไลน์).สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2561.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.1.1 เทร็ด เป็นเครื่องประดับศีรษะของตัวนายโรงหรือโนราใหญ่หรือตัวยืนเครื่อง (โบราณไม่นิยมให้นางรำใช้) ทำเป็นรูปมงกุฏอย่างเตี้ย มีกรอบหน้า มีด้ายมงคลประกอบ

2.1.1.2 เครื่องรูปปิด เครื่องรูปปิดจะร้อยด้วยลูกปัดสีเป็นลายมีดอกดวง ใช้สำหรับสวมลำตัวท่อนบน แทนเสื้อ ประกอบด้วยชั้นสำคัญ 5 ชั้น คือ บ่า สำหรับสวมทับบนบ่า ซ้าย-ขวา รวม 2 ชั้น ปั้งคอ สำหรับสวมห้อยคอ หน้า-หลัง คล้ายกรองคอ หน้า-หลัง รวม 2 ชั้น พานอก ร้อยลูกปัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ใช้พันรอบตัวตรงระดับอก บางถิ่นเรียกว่า พานโครง บางถิ่นเรียกว่า รอบอก เครื่องลูกปัดดังกล่าวนี้ใช้เหมือนกันทั้งตัวยืนเครื่องและตัวนาง (รำ) แต่มีช่วงหนึ่งที่คณะชาตรีในมณฑลนครศรีธรรมราชใช้อินทธรณู ชั้บทรง (ทับทรง) ปีกหนึ่ง แทนเครื่องลูกปัดสำหรับตัวยืนเครื่อง

2.1.1.3 ปีกนกแอ่น หรือ ปีกหนึ่ง มักทำด้วยแผ่นเงินเป็นรูปคล้ายนกนางแอ่นกำลังกางปีก ใช้สำหรับโนราใหญ่หรือตัวยืนเครื่อง สวมติดกับสังวาลอยู่ที่ระดับเหนือสะเอวด้านซ้ายและขวาคล้ายตาทิศของละคร

2.1.1.4 ชั้บทรง หรือ ทับทรง หรือ ตาบ สำหรับสวมห้อยไว้ตรงทรงอก นิยมทำด้วยแผ่นเงินเป็นรูปคล้ายขนมเปียกปูนสลักเป็นลวดลาย และอาจฝังเพชรพลอยเป็นดอกดวงหรืออาจร้อยด้วยลูกปัด นิยมใช้เฉพาะตัวโนราใหญ่หรือตัวยืนเครื่อง ตัวนางไม่ใช้ชั้บทรง

2.1.1.5 ปีก หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า หาง หรือ หางหงส์ นิยมทำด้วยเขาควายเป็นรูปคล้ายปีกนก 1 คู่ ซ้าย-ขวาประกอบกัน ปลายปีกเชิงอนขึ้นและผูกรวมกันไว้มีฟู่ทำด้วยด้ายสีติดไว้เหนือปลายปีก ใช้ลูกปัดร้อยห้อยเป็นดอกดวงรายตลอดทั้งข้างซ้ายและขวาให้ดูคล้ายขนของนก ใช้สำหรับสวมคาดทับผ้านุ่งตรงระดับสะเอว ปล่อยปลายปีกยื่นไปด้านหลังคล้ายหางกิ้งกือ

2.1.1.6 ผ้านุ่ง เป็นผ้ายาวสี่เหลี่ยมผืนผ้า นุ่งทับชายแล้วรั้งไปเหนือไว้ข้างหลัง ปล่อยปลายชายให้ห้อยลงเช่นเดียวกับหางกระเบน เรียกปลายชายที่พับแล้วห้อยลงนี้ว่า หางหงส์ การนุ่งผ้าของโนราจะรั้งสูงและรัดรูปแน่นกว่านุ่งโจมกระเบน

2.1.1.7 หน้าเพลลา เหน็บเพลลา หน้าเพลลา กั้ว คือสนับเพลลาสำหรับสวมแล้วนุ่งผ้าทับ ปลายขาใช้ลูกปัดร้อยทับหรือร้อยทาบ ทำเป็นลวดลายดอกดวง เช่น ลายกรวยเชิง รักร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.1.8 ผ้าห้อย คือ ผ้าสีต่าง ๆ ที่คาดห้อยคล้ายชายแครงแต่อาจมีมากกว่า โดยปกติจะใช้ผ้าที่โปร่ง ผ้าบางสีสด แต่ละผืนจะเหน็บห้อยลงทั้งด้านซ้ายและด้านขวาของหน้าผ้า

2.1.1.9 หน้าผ้า ลักษณะเดียวกับชายไหว ถ้าเป็นของโนราใหญ่หรือนายโรงมักทำด้วยผ้าแล้วร้อย ลูกปัดทาบเป็นลวดลาย ที่ทำเป็นผ้า 3 แถบคล้ายชายไหวล้อมด้วยชายแครงก็มี ถ้าเป็นของนางรำ อาจใช้ผ้าพื้นสีต่าง ๆ สำหรับคาดห้อยเช่นเดียวกับชายไหว

2.1.1.10 กำไลต้นแขนและปลายแขน กำไลสวมต้นแขน เพื่อขบรัดกล้ามเนื้อให้ดูทะมัดทะแมง และเพิ่มให้สง่างามยิ่งขึ้น

2.1.1.11 กำไล กำไลของโนรามักทำด้วยทองเหลือง ทำเป็นวงแหวน ใช้สวมมือและเท้าข้างละ หลาย ๆ วง เช่น แขนแต่ละข้างอาจสวม 5-10 วงซ้อนกัน เพื่อเวลาปรับเปลี่ยนท่าจะได้มีเสียงดัง เป็นจังหวะเร้าใจยิ่งขึ้น

2.1.1.12 เล็บ เป็นเครื่องสวมนิ้วมือให้โค้งงามคล้ายเล็บกินนร กินรี ทำด้วยทองเหลืองหรือเงิน อาจต่อปลายด้วยหวายที่มีลูกปัดร้อยสอดสีไว้พองาม นิยมสวมมือละ 4 นิ้ว (ยกเว้นหัวแม่มือ)

2.1.1.13 หน้าพราน เป็นหน้ากากสำหรับตัวพราน ซึ่งเป็นตัวตลก ใช้ไม้แกะเป็นรูปใบหน้า ไม่มีส่วนที่เป็นคาง ทำงมูกยื่นยาว ปลายงมูกงุ้มเล็กน้อย เจาะรูตรงส่วนที่เป็นตาดำ ให้ผู้สวมมองเห็นได้ถนัด ทาสีแดงทั้งหมด เว้นแต่ส่วนที่เป็นฟันทำด้วยโลหะสีขาว หรือทาสีขาว ส่วนบนต่อจากหน้าผากใช้ขน เป็ดหรือห่านสีขาวติดทาบไว้ต่างผมหงอก

2.1.1.14 หน้าทาสี เป็นหน้ากากของตัวตลกหญิง ทำเป็นหน้าผู้หญิง มักทาสีขาวหรือสีเนื้อ

(www.krunora.blogspot.com,2018)

2.1.2 เครื่องดนตรี

ภาพที่ 2.2 เครื่องดนตรี ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=pkxnTQg6Zjg>
(ออนไลน์).สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2561.

2.1.2.1 ทับ (โทนหรือทับโนรา) เป็นคู่ เสียงต่างกันเล็กน้อย ใช้คนตีเพียงคนเดียว เป็นเครื่องตีที่สำคัญที่สุด เพราะทำหน้าที่คุมจังหวะและเป็นตัวนำในการเปลี่ยนจังหวะทำนอง (แต่จะต้องเปลี่ยนตามผู้รำ ไม่ใช่ผู้รำเปลี่ยนจังหวะลีลาตามดนตรี ผู้ทำหน้าที่ตีทับจึงต้องนั่งให้มองเห็นผู้รำตลอดเวลา และต้องรู้เชิงของผู้รำ)

2.1.2.2 กลอง เป็นกลองทัดขนาดเล็ก (โตกว่ากลองของหนังตะลุงเล็กน้อย) 1 ใบทำหน้าที่เสริมเน้นจังหวะและล้อเสียงทับ

2.1.1.3 ปี่ เป็นเครื่องเป่าเพียงชิ้นเดียวของวง นิยมใช้ปี่ใน หรือ บางคณะอาจใช้ปี่นอก ใช้เพียง 1 เล้า ปี่มีวิธีเป่าที่คล้ายคลึงกับขลุ่ย ปี่มี 7 รูแต่สามารถกำเนิดเสียงได้ ถึง 21 เสียง ซึ่งคล้ายคลึงกับเสียงพูดมากที่สุด

2.1.1.4 โหม่ง คือ ซ้องคู่ เสียงต่างกันที่เสียงแหลม เรียกว่า เสียงโหม้ ที่เสียงทุ้ม เรียกว่า เสียงหมุ่ง หรือ บางครั้งอาจจะเรียกว่าลูกเอกและลูกทุ้ม ซึ่งมีเสียงแตกต่างกันเป็นคู่แปด แต่ดั้งเดิมแล้ว
จะใช้คู่ห้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.1.5 ฉิ่ง หล่อด้วยโลหะหนารูปฝาชีมีรูตรงกลางสำหรับร้อยเชือก สำหรับหนึ่งมี 2 อัน เรียกว่า 1 คู่ เป็นเครื่องตีเสริมแต่งและเน้นจังหวะ ซึ่งการตีจะแตกต่างกับการตีฉิ่ง ในการกำกับจังหวะของดนตรีไทย

2.1.1.6 แตรระ หรือ แกระ คือ กรับ มีทั้งกรับอันเดียวที่ใช้ตีกระทบกับรางโหม่ง หรือกรับคู่ และมีที่ร้อยเป็นพวงอย่างกรับพวง หรือใช้ร้อยไม้หรือลวดเหล็กหลาย ๆ อันมัดเข้าด้วยกันตีให้ปลายกระทบกัน

(www.krunora.blogspot.com,2018)

2.1.3 องค์ประกอบหลักของการแสดง

2.1.3.1 การรำ โนราแต่ละตัวต้องรำอวดความชำนาญและความสามารถเฉพาะตน โดยการรำผสมท่าต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างต่อเนื่องกลมกลืน แต่ละท่ามีความถูกต้องตามแบบฉบับ มีความคล่องแคล่วชำนาญที่จะเปลี่ยนลีลาให้เข้ากับจังหวะดนตรี และต้องรำให้สวยงามอ่อนช้อยหรือกระฉับกระเฉงเหมาะแก่กรณี บางคนอาจอวดความสามารถในเชิงรำเฉพาะด้าน เช่น การเล่นแขน การทำให้ตัวอ่อน การรำท่าพลิกแพลง เป็นต้น

2.1.3.2 การร้อง โนราแต่ละตัวจะต้องอวดลีลาการร้องขับบทกลอนในลักษณะต่าง ๆ เช่น เสียงไพเราะดังชัดเจน จังหวะการร้องขับถูกต้องเร้าใจ มีปฏิภาณในการคิดกลอนรวดเร็ว ได้เนื้อหาดีสัมผัสดี มีความสามารถในการร้องโต้ตอบ แก่คำอย่างฉับพลันและคมคาย เป็นต้น

2.1.3.3 การทำบท เป็นการอวดความสามารถในการตีความหมายของบทร้องเป็นทำรำ ให้คำร้องและท่ารำสัมพันธ์กันต้องตีทำให้พิสดารหลากหลายและครบถ้วน ตามคำร้องทุกถ้อยคำต้องขับบทร้องและตีท่ารำให้ประสมกลมกลืนกับจังหวะและลีลาของดนตรีอย่างเหมาะสม การทำบทจึงเป็นศิลปะสุดยอดของโนรา

2.1.3.4 การรำเฉพาะอย่าง นอกจากโนราแต่ละคนจะต้องมีความสามารถในการรำ การร้อง และการทำบทดังกล่าวแล้ว ยังต้องฝึกการรำเฉพาะอย่างให้เกิดความชำนาญเป็นพิเศษด้วย ซึ่งการรำเฉพาะอย่างนี้ อาจใช้แสดงเฉพาะโอกาส เช่น รำในพิธีไหว้ครู หรือพิธีแต่งพอกผูกผ้าใหญ่ บางอย่างใช้รำเฉพาะเมื่อมีการประชันโรง บางอย่างใช้ในโอกาสรำลงครูหรือโรงครู หรือรำแก้บน เป็นต้น การรำ

เฉพาะอย่าง มีดังนี้ รำบทครูสอน, รำบทปฐม, รำเพลงทับเพลงโทน, รำเพลงปี่, รำเพลงโค,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นต้นการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รำขอเทริด,รำเขียนพรายและเหยียบลูกนาว (เหยียบมะนาว),รำแทงเข้,รำคล้องหงส์,รำบทสิบสองหรือรำสิบสองบท

2.1.3.5 การเล่นเป็นเรื่อง โดยปกติโนราไม่เน้นการเล่นเป็นเรื่อง แต่ถ้ามีเวลาแสดงมากพอหลังจากการอวดการรำการร้องแล้ว อาจแถมการเล่นเป็นเรื่องให้ดู เพื่อความสนุกสนาน โดยเลือกเรื่องที่รู้จักกันแล้วบางตอนมาแสดงเลือกเอาแต่ตอนที่ต้องใช้ตัวแสดงน้อย ๆ 2-3 คน ไม่เน้นที่การแต่งตัวตามเรื่อง มักแต่งตามที่แต่งรำอยู่แล้ว แล้วสมมติเอาว่าใครเป็นใคร แต่จะเน้นตลกและการขับบทกลอน แบบโนราให้ได้เนื้อหาตามท้องเรื่อง

(www.ich.culture.go.th,2018)

2.1.4 ทำรำโนรา

ทำรำของโนราที่เป็นหลัก ๆ นั้นเมื่อแกะออกมารวมประมาณ 83 ทำรำ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.4.1 ทำรำปฐมบท

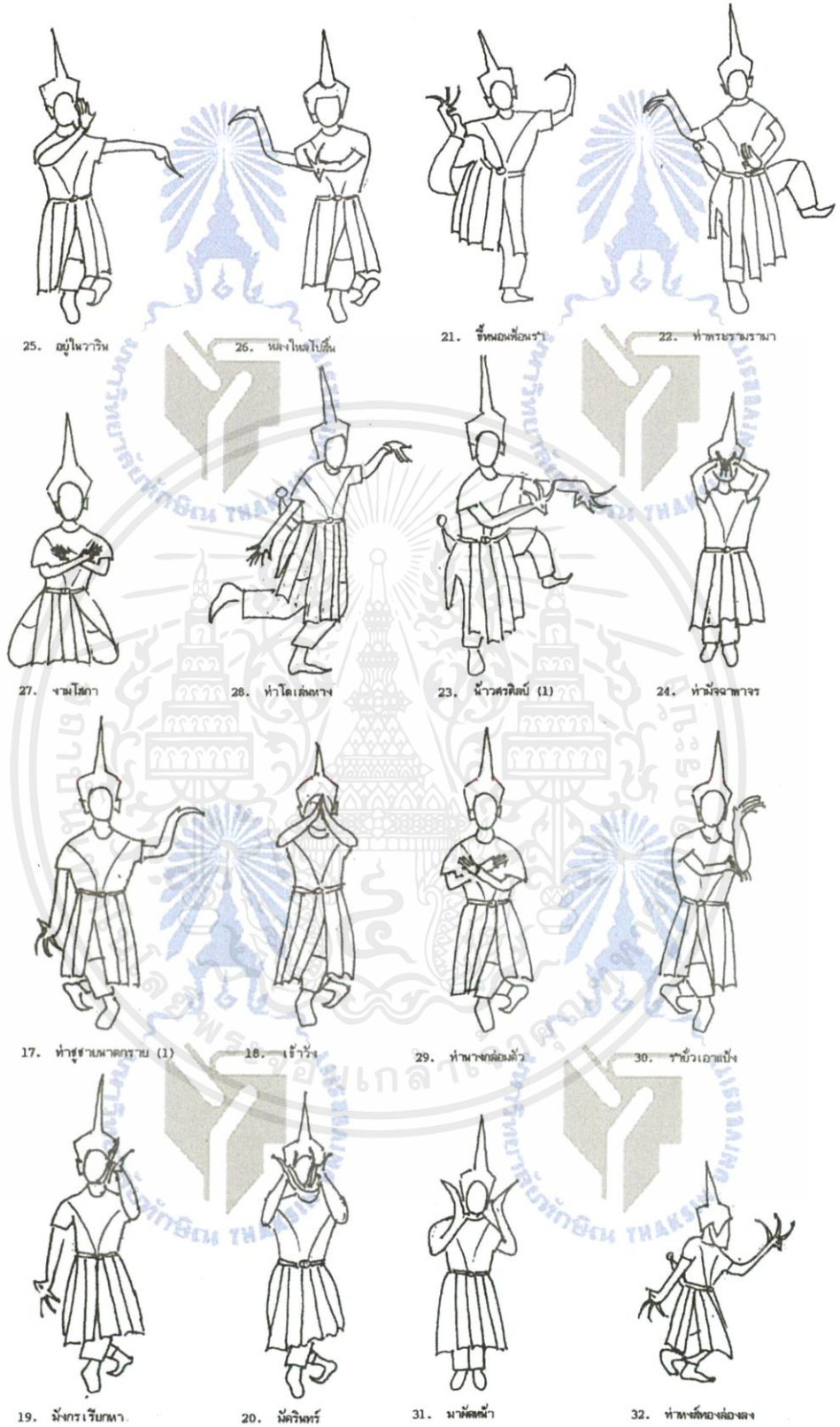

ภาพที่ 2.3 ทำรำปฐมบท 1

ที่มา : <https://manorahbyink.wordpress.com/author/manorahbyink/page/3//>

(ออนไลน์).สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2561.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

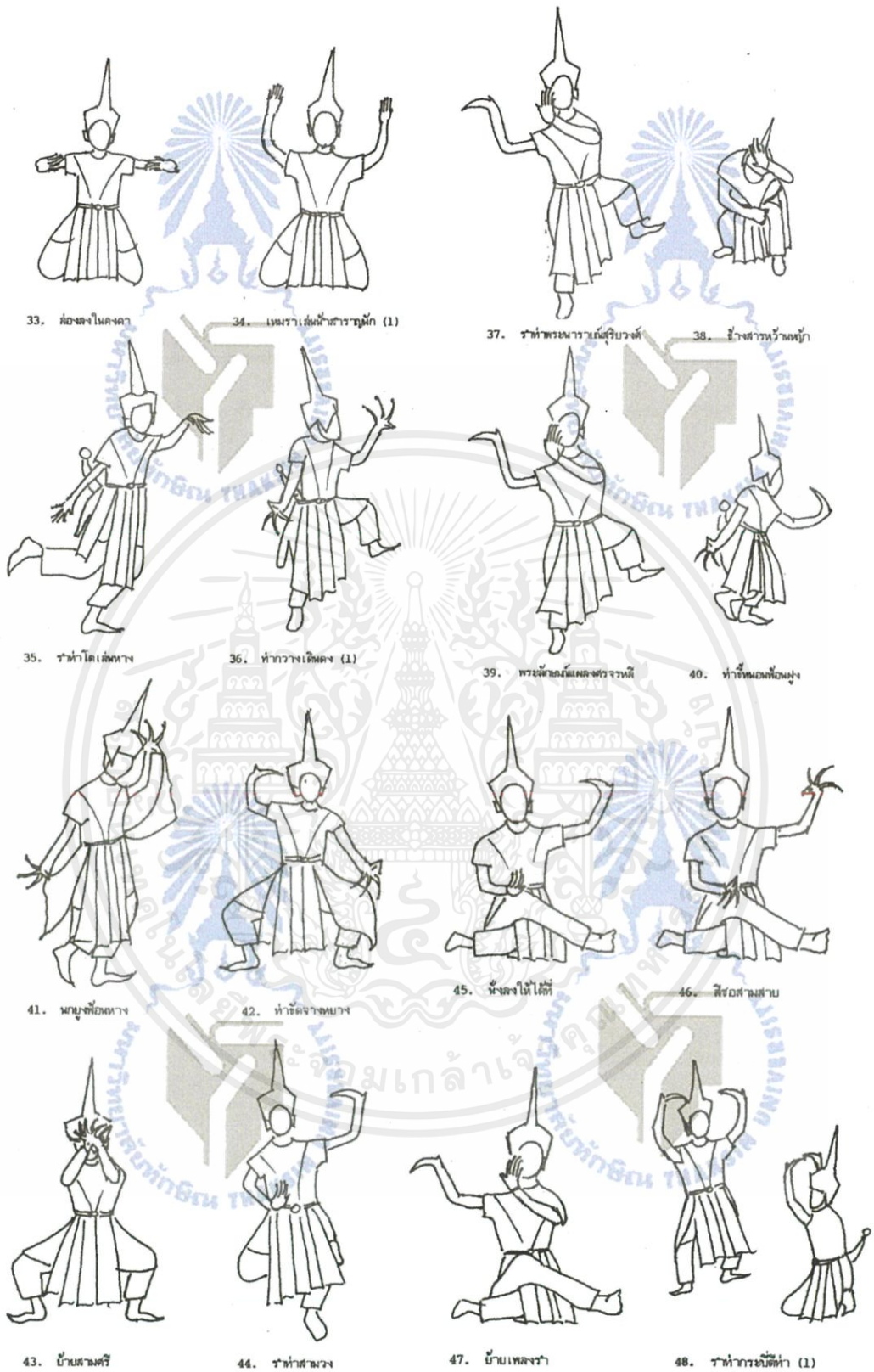

ภาพที่ 2.4 ท่ารำปรุบมท 2

ที่มา : <https://manorahbyink.wordpress.com/author/manorahbyink/page/3/>

(ออนไลน์).สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2561.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.5 ท่ารำปฐมบท 3

ที่มา : <https://manorahbyink.wordpress.com/author/manorahbyink/page/3/>

(ออนไลน์).สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2561.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.6 ทำรำปฐมบท 4

ที่มา : <https://manorahbyink.wordpress.com/author/manorahbyink/page/3/>

(ออนไลน์).สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2561.

2.1.5 ทำสิบสอง

2.1.5.1 พนมมือ

2.1.5.2 จีบซ้ายตั้งเทียมบ่า

2.1.5.3 จีบขวาตั้งเทียมบ่า

2.1.5.4 จีบซ้ายเพียงเอว

2.1.5.5 จีบขวาเพียงเอว

2.1.5.6 จีบซ้ายไว้หลัง

2.1.5.7 จีบขวาไว้หลัง

2.1.5.8 จีบซ้ายเพียงบ่า

2.1.5.9 จีบขวาเพียงบ่า

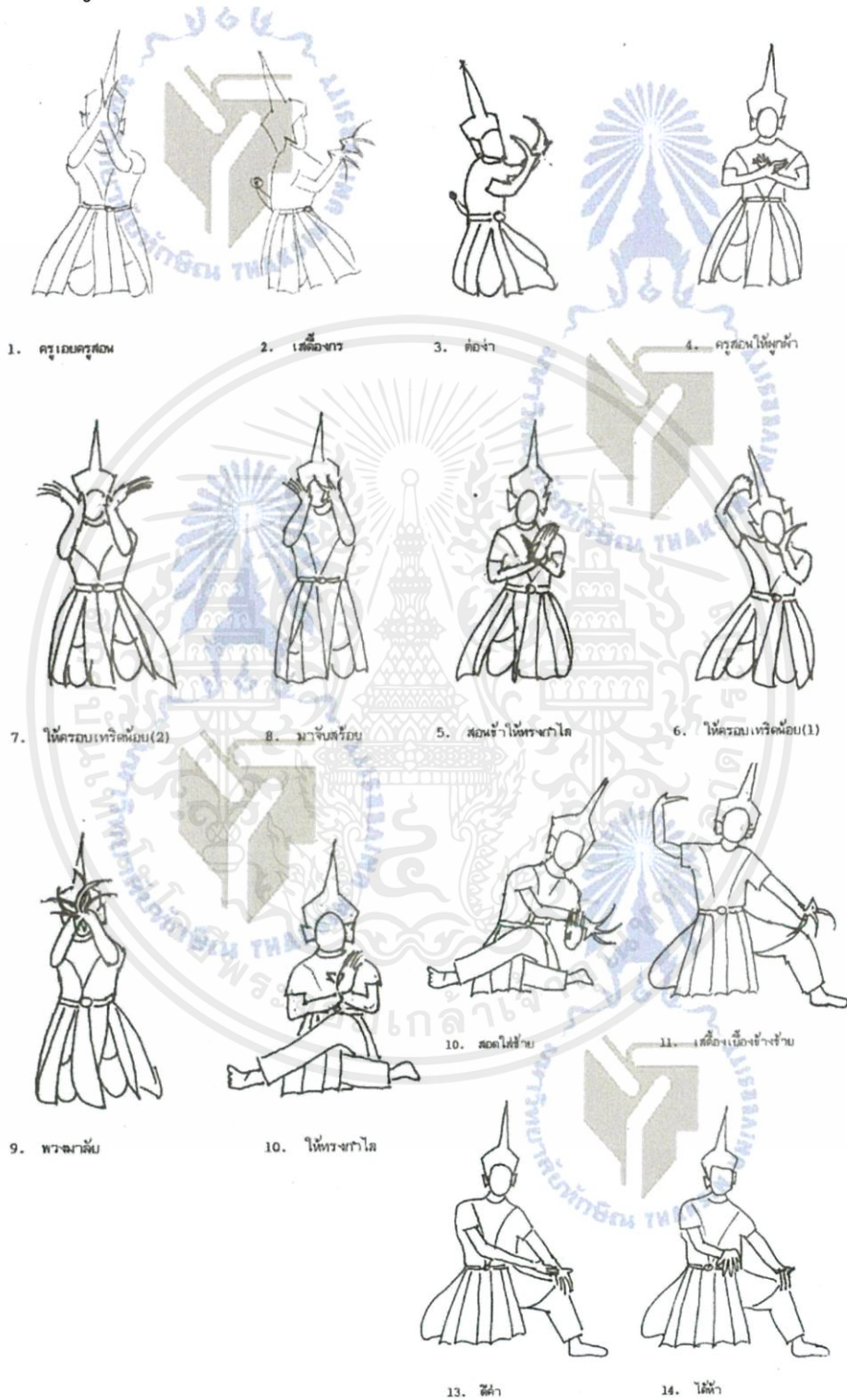
2.1.5.10 จีบซ้ายเสมอหน้า

2.1.5.11 จีบขวาเสมอหน้า

2.1.5.12 เขาควย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.6 ทำรำบาทครูสอน

ภาพที่ 2.7 ทำรำบาทครูสอน 1

ที่มา : <https://manorahbyink.wordpress.com/author/manorahbyink/page/3/>

(ออนไลน์).สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2561.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.8 ทำรำบทรูสอน 2

ที่มา : <https://manorahbyink.wordpress.com/author/manorahbyink/page/3/>

(ออนไลน์).สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2561.

2.1.7 พิธีกรรม

โนราโรงครุมี 2 ชนิด คือ

2.1.7.1 โรงครุใหญ่ หมายถึงการรำโนราโรงครุอย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งจะต้องกระทำต่อเนื่องกัน 3 วัน 3 คืนจึงจะจบพิธี โดยจะเริ่มในวันพุธ ไปสิ้นสุดในวันศุกร์ และจะต้องกระทำเป็นประจำทุกปี หรือทุกสามปี ทุกห้าปี ซึ่งต้องใช้เวลาเตรียมการกันนานและใช้ทุนทรัพย์สูง จึงเป็นการยากที่จะทำได้

2.1.7.2 โรงครุเล็ก หมายถึงการรำโรงครุอย่างย่อ คือใช้เวลาเพียง 1 วัน กับ 1 คืน โดยปกติจะเริ่มในตอนเย็นวันพุธแล้วไปสิ้นสุดในวันพฤหัสบดี ซึ่งการรำโรงครุไม่ว่าจะเป็นโรงครุใหญ่หรือโรงครุเล็ก ก็มีวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาวะการณ์และความพร้อม การรำโรงครุเล็ก เรียกอีกอย่างคือ การค้าครุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โนราโรงครุท่าแค

การจัดพิธีกรรมโนราโรงครุวัดท่าแค เริ่มตั้งแต่การไหว้พระภูมิโรงพิธีพระ แล้วเข้าโรงในวันแรกซึ่งเป็นวันพุทธตอนเย็น จากนั้นจึงทำพิธีเบิกโรง ลงโรง กาดครุ เชิญครุกราบครุโนราใหญ่ รำถวายครุ จับบทตั้งเมือง การรำทั่วไป วันที่สองซึ่งเป็นวันพฤหัสบดีถือเป็นพิธีใหญ่ เริ่มตั้งแต่ลงโรง กาดโรง เชิญครุ เอาผ้าห่มตันโพธิ์ที่เชื่อกันว่าเป็นที่เผาศพและฝังกระดูกของขุนศรีศรัทธา เช่นไหว้ครุหมอตายายโนราทั่วไป รำถวายครุ การรำสอดเครื่องสอดกำไล ทำพิธีตัดจุก ทำพิธีครอบเทริด หรือผูกผ้าใหญ่ พิธีแก้บนด้วยการรำถวายครุและออกพราน พิธีผูกผ้าปล่อย การรำทั่วไป ในเวลากลางคืน ส่วนวันที่สาม เริ่มตั้งแต่ลงโรง กาดครุ เชิญครุ การรำทั่วไป รำทสิบสองเพลง สิบสองบท เหยียบเสนา ตัดผมผีซ้อ รำบทคล้องหงส์ รำบทแหงเข้ เป็นอันเสร็จพิธี

(www.krunora.blogspot.com,2018)

2.2 ภาพถ่ายเชิงสารคดี (Documentary Photography)

งานเขียนสารคดีคือการนำเอาข้อเท็จจริงที่เป็นข้อมูลความรู้ในเชิงวิชาการมาเรียบเรียงเขียนให้อ่านง่ายขึ้น โดยใช้เทคนิคของงานวรรณกรรมเข้ามาช่วยให้ผู้อ่านใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจ เพื่อให้เข้าถึงความดี ความจริง และความงามด้วยตนเอง บางครั้งการใช้ตัวอักษรเป็นสื่อเพียงอย่างเดียวก็ไม่สามารถบอกเล่า “สาร” หรือเรื่องราวได้ทั้งหมด ภาพถ่ายจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของงานเขียนสารคดี และอาจสำคัญไม่น้อยไปกว่าตัวหนังสือเลย ดังคำกล่าวที่ว่า “ภาพหนึ่งภาพ แทนคำล้านคำ” ภาพถ่ายสารคดีจำเป็นจะต้องดำเนินไปพร้อมเนื้อเรื่อง เพื่อทำหน้าที่สนับสนุนให้เนื้อเรื่องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และในบางกรณีภาพถ่ายสารคดีก็อาจจำเป็นต้องอาศัยเนื้อเรื่องมาสนับสนุนให้ภาพสมบูรณ์ ช่างภาพสารคดีจึงมักจะต้องลงพื้นที่พร้อมกับนักเขียน หรือบางครั้งก็อาจต้องลงพื้นที่ด้วยตนเอง

การถ่ายภาพในเชิงสารคดีก็เช่นเดียวกับงานเขียนสารคดี คือ การบันทึกปรากฏการณ์ ข้อเท็จจริง เพื่อบอกเล่าความจริงตามความเป็นจริง โดยไม่บิดเบือน และไม่ถ่ายภูวนำความคิด หรือความรู้สึกของผู้คน โดยเฉพาะประเด็นเรื่องที่น่าขำขันละเอียดอ่อน เช่น เรื่องเกี่ยวกับการเมือง ศาสนาและความเชื่อ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นวิธีการเล่าเรื่องก็ขึ้นอยู่กับเรื่องที่ต้องการจะเล่าด้วย หากเป็นประเด็นละเอียดอ่อน หรือเป็นปรากฏการณ์ที่ยังเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ในสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่างภาพจำเป็นจะต้องถ่ายทอดข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ถ่ายภาพให้ครอบคลุมทุกด้าน โดยไม่ใช่เทคนิคหรือจัดภาพที่ผิดธรรมชาติ แต่หากเป็นประเด็นที่ชัดเจนแล้ว อย่างเช่น ยาเสพติด เด็กเร่ร่อน อุบัติภัย ฯลฯ ช่างภาพอาจต้องถ่ายทอดให้เห็นอารมณ์ ความรู้สึกในภาพ เพื่อให้คนดูรู้สึกร่วมกับภาพ และเรื่องนั้นได้

เทคนิคของการถ่ายภาพในเชิงสารคดีไม่ได้แตกต่างกับการถ่ายภาพทั่วไป แต่การถ่ายภาพสารคดีจำเป็นจะต้องอาศัยการ “ทำการบ้าน” คือการหาข้อมูลและพูดคุยกับนักเขียนและบรรณาธิการให้ชัดเจน ถึงขอบเขตแค่ไหน เมื่อถึงเวลาลงพื้นที่ จะได้ทำงานได้ตรงตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพที่สุด เพราะงานสารคดีบางเรื่องจำเป็นจะต้องลงพื้นที่ถ่ายภาพหลายครั้ง ตามแต่โอกาสและฤดูกาล บางเรื่องอาจต้องลงเป็นทีม หรือใช้อุปกรณ์พิเศษ เช่น สารคดีสัตว์ป่า ปรากฏการณ์ธรรมชาติ เป็นต้น

ความแตกต่างระหว่างข่าวกับสารคดี

คำว่า “สารคดี” นั้นให้คำจำกัดความได้ยาก เพราะมีลักษณะแตกต่างหลากหลาย และครอบคลุมกว้างมาก ตั้งแต่เรื่องของบุคคลสำคัญจนถึงเรื่องเหลือเชื่อของเหตุการณ์ผิดปกติต่าง ๆ รวมทั้ง คำอธิบาย ซึ่งบางครั้งต้องการสั้น ๆ แต่บางครั้งก็อาจต้องใช้ข้อเขียนที่มีความยาวมาก ๆ ก็ได้ แต่ที่เห็นได้ชัดคือเรื่องที่น่าเสนอในรูปแบบของสารคดีจะไม่คำนึงถึงความสดใหม่ คือไม่นำคุณค่าเรื่องเวลามาเป็นตัวกำหนด บางเรื่องใช้ได้เป็นเวลานานและก็ยังรู้สึกใหม่และน่าสนใจอยู่เสมอ

สิ่งที่ทำให้เส้นแบ่งระหว่างข่าวและสารคดีไม่ชัดเจน คือ ข่าวบางข่าวถูกนำเสนอด้วยวิธีการของสารคดี เช่น ถ้านำเสนอภาพของผู้ชนะการแข่งขันฟุตบอล หรือผู้เล่นสำคัญที่ทำให้ทีมชนะและผลการแข่งขันก็อาจเป็นข่าว แต่ถ้านำเสนอในแง่ความกดดันของนักกีฬาหรือผู้เล่นคนสำคัญที่ทำให้ทีมชนะ หรือ ผู้ชนะก็จะเป็นสารคดี อย่างไรก็ตามลักษณะสำคัญของสารคดีอาจดูได้จาก

- ไม่มีกาลเวลา (Timelessness) สารคดีส่วนใหญ่ไม่ได้มีคุณค่า เพราะความทันต่อเวลาหรือความสดใหม่ แต่มักทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าเป็นเรื่องนั้นสดใหม่และทันสมัยอยู่เสมอ ต่างจากภาพข่าวที่ต้องเป็นเรื่องหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสด ๆ ร้อน ๆ แต่จะเก่าและล้าสมัยอย่างรวดเร็ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต (Slice of Life) ถ้าเป็นภาพข่าวคุณค่าของภาพจะมีมากขึ้น ถ้าซับซ้อนมีชื่อเสียง และกิจกรรมหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีความสำคัญ หรือรุนแรงซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ เช่น สะเทือนใจ หรือเศร้าสลด แต่สารคดีจะตรงกันข้าม เพราะสารคดีจะบันทึกสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้คน สถานที่ หรือสิ่งของธรรมดา ๆ ที่เห็นได้ หรือเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน เช่น เรื่องเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก หรือการออกกำลังกายในสวนสาธารณะ

- สารคดีจากข่าว (Featuring the News) เมื่อเกิดความเสียหายร้ายแรงจากไฟไหม้ ภาพข่าวอาจถ่ายให้เห็นตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ดับเพลิงและอาสาสมัครกำลังช่วยชีวิตผู้ประสบภัย โดยมีอาคารที่ถูกไฟไหม้เป็นพื้นหลัง และบรรยายความเสียหายที่เกิดจากไฟไหม้ พร้อมรายชื่อผู้บาดเจ็บและเสียชีวิต แต่สารคดีจากข่าวหรือสารคดีเชิงข่าว (news feature) นั้นอาจถ่ายภาพตำรวจดับเพลิงที่กำลังช่วยชีวิตสุนัข และตีพิมพ์คู่กันกับภาพผู้บาดเจ็บ และความเสียหายของอาคารโดยทั่วไป

นักเขียนบางคนให้คำนิยามคำว่า “สารคดี” ว่าหมายถึงอะไรก็ได้ที่ไม่ใช่ข่าว แต่แม้ว่าสารคดีจะรวมทุกสิ่งทุกอย่างที่ไม่ใช่ข่าวหรือกีฬา แต่การแยกและระบุประเภทว่าหมายถึงอะไรบ้างนั้นทำได้ยาก เพราะมีหมวดหมู่กว้างขวางมาก ที่สำคัญกว่าการแยกและระบุประเภทคือต้องรู้ว่าจะนำเสนอด้วยวิธีใดจึงจะทำให้ผู้ดูสนใจ

นอกจากต้องถ่ายให้ครอบคลุมเหตุการณ์แล้ว ยังต้องถ่ายภาพที่สามารถบอกเล่าเรื่องราวที่เป็นหัวใจของเหตุการณ์นั้นให้ได้ด้วย (ถ้าเป็นภาพข่าวอาจเป็นภาพเดียว แต่ถ้าเป็นภาพสารคดีอาจใช้มากกว่า 1 ภาพ) ช่วงภาพจึงต้องหาจังหวะหรือวินาทีที่องค์ประกอบต่าง ๆ มารวมอยู่ด้วยกันให้มากที่สุด จังหวะหรือวินาทีสำคัญที่ว่านี้เรียกว่า “พีค โมเมนต์” (peak moment) ซึ่งการถ่ายภาพในช่วงวินาทีที่สำคัญนี้ เป็นเรื่องท้าทายเพราะช่วงภาพต้องใช้ความชำนาญในการคาดหมาย เนื่องจากต้องใช้เวลา หลังจากตามองเห็นประมาณครึ่งวินาทีที่ก่อนสมองสั่งให้นิ้วกดปุ่มชัตเตอร์ และอีกประมาณ 1/10 วินาที ชัตเตอร์จึงจะเปิด ดังนั้นหากรอจนเห็นภาพที่ดีที่สุด (perfect moment) แล้วจึงกดชัตเตอร์ก็อาจสายไป

1. การจับประเด็นของเรื่องราว Capturing a story

ช่วงภาพควรมีประเด็นที่ชัดเจนในการถ่ายภาพ มีเป้าหมายในการมองและมองมีส่วนร่วม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากกว่าเป็นผู้ดู โดยช่างภาพสารคดีใช้ภาพสถานที่หรือภาพบรรยากาศ บอกเล่าเรื่องราวเพื่อให้ผู้ชมเห็นคุณค่าและเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น

2. การย่อยประกอบ Establishing Image

คือ การถ่ายภาพบรรยากาศแวดล้อม ผู้ชมมีความจำเป็นต้องเห็นบรรยากาศต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความรู้สึกและเรื่องราวให้มากขึ้น ภาพเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องเริ่มในส่วนของเรื่องราวก็ได้

3. ภาพปฏิบัติการ Action Image

คือ ภาพระยะกลางที่จับปฏิบัติการของคน มีส่วนช่วยให้ภาพมีความน่าสนใจและมีประสิทธิภาพในการเล่าเรื่องได้ดี

4. ภาพบุคคล Portrait

ภาพถ่ายบุคคลมีความจำเป็นอย่างมากที่นำไปสู่จุดจบของเรื่องราว เพราะคนย่อมมีความหมายสนใจในผู้คนอยู่ในธรรมชาติ อีกทั้งเป็นกุญแจไปสู่ลักษณะของเนื้อเรื่อง โดยที่ผู้ชมจะยอมรับหรือไม่ขึ้นอยู่กับมุมมองของช่างภาพ เล่นสีมุมปกติและเล่นสีมุมกว้างจะช่วยถ่ายทอดเรื่องราวได้ดี การถ่ายควรถ่ายให้เห็นเรื่องราวมากกว่าจะถ่ายให้เห็นแค่ศีรษะถึงหัวไหล่ ตามแบบการถ่ายภาพบุคคลธรรมดา

5. การสร้างสรรค์เรื่องราว Creating a story

การสร้างสรรค์เรื่องราวควรเริ่มจากแนวความคิดที่เป็นลำดับขั้น ก่อนที่จะมาเป็นภาพถ่ายที่มีประสิทธิภาพ การสร้างเรื่องราวที่ได้วางแผนและเตรียมการเรื่องเวลา จะช่วยให้ภาพถ่ายถ่ายทอดแนวความคิดของช่างภาพได้อย่างชัดเจน

2.3 รูปแบบการถ่ายภาพสารคดี

2.3.1 ภาพเดี่ยว (The single picture)

พื้นฐานการถ่ายภาพหนังสือพิมพ์ในสหรัฐฯ คือภาพเดี่ยวที่สามารถเล่าเรื่องราวได้เป็นอย่างดี เกิดจากการวางแผนและเตรียมการเรื่องเวลา และการจับจังหวะภาพให้เป็นที่น่าจดจำได้ในภาพเดี่ยว ถือเป็นบททดสอบทางด้านทักษะของช่างภาพ โดยเฉพาะนักข่าว การมองต่อสิ่งที่

ปรากฏเป็นสิ่งแรกที่สำคัญที่สุดของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 ภาพกลุ่ม (Group Picture)

ภาพกลุ่มใช้ 2 ภาพหรือมากกว่านั้นตีพิมพ์ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับตัวแบบที่เหมาะสมเป็นพิเศษ ภาพกลุ่มให้ความชัดเจนในการถ่ายทอดเรื่องราวได้ดีกว่าภาพเดี่ยว กรณีที่สถานที่นั้นมีความกว้างและใหญ่มาก จนไม่สามารถถ่ายหรือเล่าด้วยภาพ ๆ เดียวจบ ภาพกลุ่มอาจมีทั้งที่เป็นมุมกว้าง เพื่อเก็บบรรยากาศและภาพในมุมแคบเพื่อการบอกถึงรายละเอียด ที่ภาพมุมกว้างไม่สามารถเจาะจงลงไปได้

2.3.3 ภาพชุด (Series Picture)

ภาพถ่าย Documentary เป็นลักษณะของงานภาพถ่ายที่แท้จริงแน่นอน ในบางครั้งต้องใช้การตีคุณค่าเป็นพิเศษ ดังนั้นทั้งหลักฐานและการพิสูจน์ที่เป็นเช่นนั้นสามารถเรียกได้ว่าภาพถ่ายเป็นเอกสาร (คำนิยามโดยพจนานุกรม) ดังนั้นทุก ๆ ภาพถ่ายสามารถพิจารณาเป็นเอกสารได้ ถ้าประกอบไปด้วยข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับความพิเศษของเรื่องราว ภายใต้การศึกษาเรียนรู้ นั้น ๆ คำ ๆ นี้ถูกใช้ไม่บ่อยนักในทศวรรษที่ 19 สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ถูกเก็บรายละเอียดด้วยภาพถ่าย ภาพถ่ายมีองค์ประกอบและรายละเอียดที่มากมาย การบันทึก การรวบรวม นั้นทำให้สามารถสร้างความสมบูรณ์ของการนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ภายในโลก หรือสถานที่ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมา และในขณะเดียวกันภาพถ่ายสามารถทำให้เกิดศิลปะอีกด้วย

2.3.4 ภาพอันดับตามกัน (Sequence Picture)

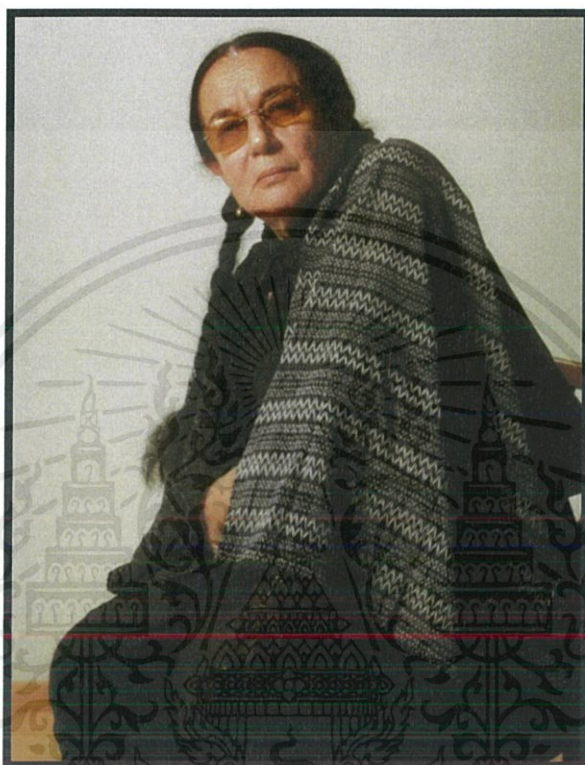
คือ ภาพถ่ายแบบเดียวกันในตำแหน่งเดียวกัน ภายในเวลาไม่กี่วินาที เพื่อแสดงอารมณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ตัวอย่างเช่น สีหน้าของคนที่กำลังดีใจ

(www.portfolios.net,2009)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 บทวิเคราะห์และตัวอย่างงานช่างภาพ

2.4.1 Mary Ellen Mark

ภาพที่ 2.9 Mary Ellen Mark ที่มา : https://www.vice.com/en_au/article/9bdwpe/mary-ellen-mark-144-v15n7 (ออนไลน์).สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2561.

Mary Ellen Mark เกิดเมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2483 ที่เมืองฟิลาเดลเฟีย รัฐเพนซิลวาเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา เสียชีวิตในวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2558 ในมหานครนิวยอร์ก เธอรู้ตัวตอนเช้าขบว่าเธอรักการถ่ายภาพ เธอเริ่มถ่ายภาพด้วยกล้องบ็อกซ์บราวน์ของโกดัก แต่ในตอนนั้นเธอไม่คาดคิดเลยว่า การถ่ายภาพจะกลายมาเป็นสิ่งที่เธอทำตลอดชีวิต

(www.siamstreetnerds.com,2017)

เธอใช้ชีวิตเพื่อตามถ่ายคนธรรมดา ถ่ายผู้ที่ไม่เป็นที่รู้จักและผู้ที่จะถูกลืมเลือน เธอประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับทั่วโลกผ่านหนังสือหลายเล่ม นิทรรศการและการทำงานของนิตยสารบรรณาธิการ เธอได้เผยแพร่ผลงานภาพถ่ายและภาพวาดในสิ่งพิมพ์ เช่น Life, New York Times Magazine, The New Yorker, Rolling Stone และ Vanity Fair เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกเหนือจากงานหนังสือและนิตยสาร เธอได้ถ่ายทำแคมเปญโฆษณา Barnes and Noble, British Levis, Coach Bags, Eileen Fisher, Hasselblad, Heineken, Keds, Mass Mutual, Nissan และ Patek Philippe มานานกว่าห้าทศวรรษ ที่เธอเดินทางไปอย่างกว้างขวางเพื่อให้ได้ภาพที่สะท้อนให้เห็นถึงระดับของมนุษยนิยม เธอได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งในช่างภาพที่มีชื่อเสียงที่สุด ภาพของเธอที่แสดงถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมกลายเป็นเครื่องหมายของการถ่ายภาพเชิงสารคดี

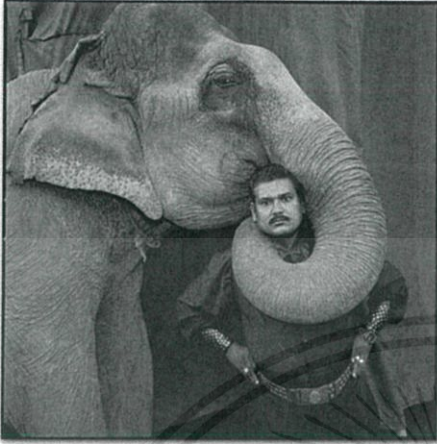
เธอได้รับรางวัล Lifetime Achievement in Photography ประจำปี พ.ศ. 2557 จาก George Eastman House และรางวัล Best Contribution Photography Award จาก World Photography Organization นอกจากนี้เธอยังได้รับรางวัล Infinity Award for Journalism, Erna & Victor Hasselblad Foundation Grant และรางวัล Walter Annenberg Grant for the book and exhibition project ของ AMERICA ในบรรดารางวัลอื่น ๆ ของเธอ ได้แก่ รางวัล Cornell Capa Award จาก International Center of Photography, สมาคม John Simon Guggenheim Fellowship, รางวัล Matrix Award สำหรับหญิงยอดเยี่ยมในสาขาภาพยนตร์/ภาพยนตร์และรางวัล Dr. Erich Salomon Award สำหรับผลงานที่โดดเด่นในสาขาการถ่ายภาพข่าว

ได้รับปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์จากมหาวิทยาลัย Pennsylvania และ the University of the Arts สามทุนจาก National Endowment for the Arts ช่างภาพแห่งปีรางวัลจากเพื่อนของการถ่ายภาพ รางวัล World Press Award สำหรับความโดดเด่นด้านการทำงานตลอดหลายปี รางวัล Victor Hasselblad Cover Award สองรางวัล Robert F.Kennedy Awards และรางวัล Creative Arts Award สำหรับการถ่ายภาพที่มหาวิทยาลัย Brandeis

(www.thesprucecrafts.com,2018)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Indian Circus

ภาพที่ 2.10 Indian Circus 1

ภาพที่ 2.11 Indian Circus 2

ภาพที่ 2.12 Indian Circus 3

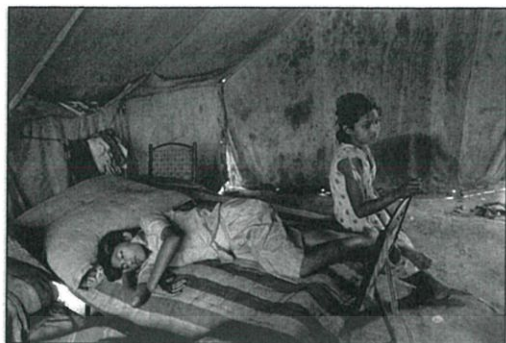
ภาพที่ 2.13 Indian Circus 4

ที่มา : http://www.maryellenmark.com/books/titles/indian_circus/index001_ icircus.html

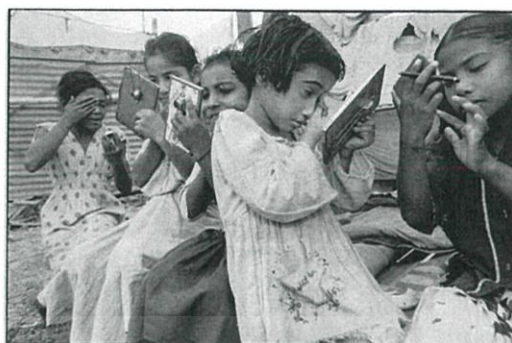
(ออนไลน์).สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2561.

Indian Circus ปี 2512 คณะละครสัตว์อินเดียได้สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของผู้คนที่มีความเห็นอกเห็นใจต่อกัน แม้จะได้เล่าถึงการกีดกันทางความเชื่อสัจธรรมและการบังคับของความรักระหว่างคนสองคน นั่นก็คือเด็กโดยส่วนใหญ่เป็นเด็กผู้หญิง หลาก ๆ ทางเลือกของชีวิตบางคนต้องเป็นขอทาน ไม่ก็อดอยากหรือต้องเป็นกะหรี ในแต่ละวันชีวิตของพวกเขาถูกแบ่งออกเป็น 3 ส่วน และเป็นวงจรชีวิตแบบนี้ทุก ๆ วัน นั่นก็คือเข้านอนตอนเที่ยงคืน ตื่นประมาณ 6 โมงเช้าแล้วไปทำงานตลอดวัน แต่อย่างไรก็ตามยังมีอีกหนึ่งกิจกรรมที่ปรากฏในหนังสือภาพ ซึ่งมักไม่ได้ปรากฏออกมาให้เห็นในชีวิตจริง นั่นก็คือการฝึกฝนและการพักผ่อนในเต็นท์คณะละครและทางเดินระหว่างเต็นท์ที่เต็มไปด้วยฝุ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.14 Indian Circus 5

ภาพที่ 2.15 Indian Circus 6

ภาพที่ 2.16 Indian Circus 7

ภาพที่ 2.17 Indian Circus 8

ภาพที่ 2.18 Indian Circus 9

ภาพที่ 2.19 Indian Circus 10

ที่มา : http://www.maryellenmark.com/books/titles/indian_circus/index001_icircus.html

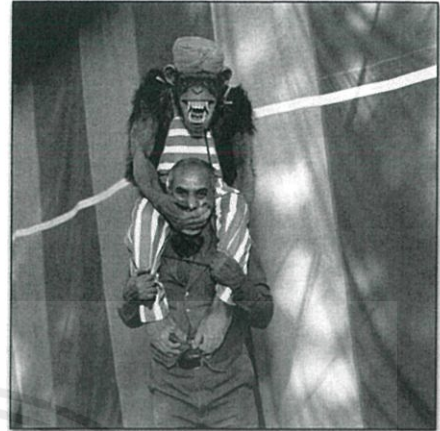
(ออนไลน์).สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2561.

ภาพถ่ายเหล่านี้สื่ออะไรได้มากกว่าคณะละครสัตว์เล็ก ๆ ที่ได้มาจากความเสี่ยงส่วนบุคคลของแม่รีในการแอบถ่ายภาพ นอกจากภาพจะสื่อให้เห็นถึงความกล้าและการทำงานหนักอย่างไม่ยอมแพ้ ตัวภาพยังสื่อถึงความรู้สึกความเป็นครอบครัวระหว่างกัน ของคนในคณะละครและสัตว์เลี้ยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.20 Indian Circus 11

ภาพที่ 2.21 Indian Circus 12

ภาพที่ 2.22 Indian Circus 13

ภาพที่ 2.23 Indian Circus 14

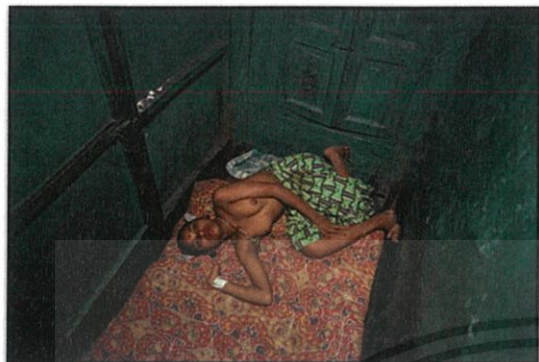
ที่มา : http://www.maryellenmark.com/books/titles/indian_circus/index001_icircus.html

(ออนไลน์).สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2561.

ภายในคณะละครเปรียบเสมือนโลกแห่งความวุ่นวายและอลหม่าน เมื่อเทียบกับกับรูปภาพที่ถ่ายจากข้างนอกคณะ ถึงแม้บางคนในคณะละครจะเป็นคนแคะที่มองดูแล้วพิลึกสำหรับคนทั่วไป แต่สำหรับคนในคณะละครสัตว์ด้วยกันมันไม่ใช่สิ่งแปลกประหลาดเลย เพราะพวกเขาคือครอบครัวเดียวกัน ทำให้ตระหนักถึงการต่อสู้ดิ้นรนทำงานหนักเพื่อความอยู่รอดของชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Falkland Road

ภาพที่ 2.24 Falkland Road 1

ภาพที่ 2.25 Falkland Road 2

ภาพที่ 2.26 Falkland Road 3

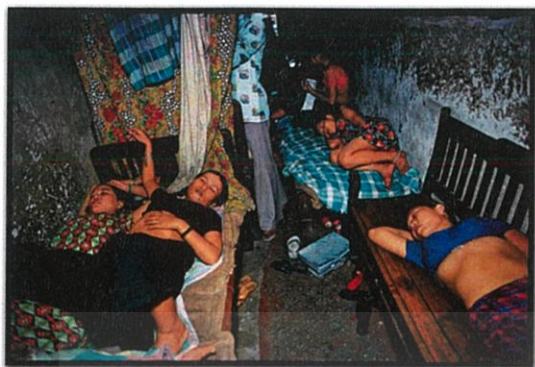
ภาพที่ 2.27 Falkland Road 4

ที่มา : http://www.maryellenmark.com/books/titles/falkland_road/index001_falkrd.html
(ออนไลน์).สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2561.

Falkland Road ถูกขนานนามด้วยตึกไม้ ชั้นล่างมีลูกกรงที่ขังเด็กหญิงมากมายอยู่ ชั้นบนของกรงเป็นตึกต่าง ๆ ที่บอกเล่าเรื่องราวหลากหลาย ถ้ามองผ่านหน้าต่างเข้าไป เราจะเห็นเด็กหญิงอีกจำนวนมากกำลังหิวผมนั่งตรงขอบหน้าต่างโบกไม้โบกมือเพื่อเรียกลูกค้า พวกเขามีตั้งแต่เด็กสาวโสเภณีอายุ 11 ปีไปจนถึง แม่เฒ่าอายุ 65 ปี

กว่า 10 ปีที่แม่รี่พยายามถ่ายรูปภาพที่ Falkland Road และในทุก ๆ ครั้งเธอก็ต้องเผชิญหน้ากับการถูกมองอย่างศัตรูและการปฏิบัติตัวอย่างก้าวร้าว ผู้หญิงโยนขยะและน้ำเพื่อขัดขวางผู้ชายก็มายืนล้อมรอบเธอไว้มีครั้งหนึ่งโจรจี้และขโมยสมุดที่อยู่ของเธอ และมีอีกครั้งหนึ่งที่เธอถูกตีที่หน้าด้วยผู้ชายเมา เธอไม่เคยถ่ายรูปดี ๆ ได้เลยซักครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.28 Falkland Road 5

ภาพที่ 2.29 Falkland Road 6

ภาพที่ 2.30 Falkland Road 7

ภาพที่ 2.31 Falkland Road 8

ที่มา : http://www.maryellenmark.com/books/titles/falkland_road/index001_falkrd.html

(ออนไลน์).สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2561.

ในเดือนตุลาคม 1978 เธอตัดสินใจที่จะไปบอมเบย์ อีกครั้งและพยายามที่จะเข้าไปในโลกของพวกเขาเหล่านี้เพื่อถ่ายภาพ ตัวเธอก็ไม่รู้เลยว่าจะสามารถทำมันได้หรือไม่ แต่เธอบอกตัวเองว่าจะพยายามทำมันให้ดีที่สุด

วันหนึ่งในบอมเบย์ เธอเริ่มต้นจากการเดินเข้าไปในถนนเส้นนั้นและก็เหมือนทุกครั้ง ผู้ชายกลุ่มใหญ่ยืนล้อมเธอ เหล่าผู้หญิงก็โยนขยะและกล่าวถ้อยคำด่าทอใส่ ในทุกวันเธอต้องให้กำลังใจตัวเอง เธอเดินไปเดินมาบนถนนด้วยความรู้สึกที่ท่วมท้นด้วยพลังงานและความรู้สึก และเมื่อวันเวลาผ่านไปเมื่อผู้คนมองเห็นเธออยู่ พวกเขาก็เริ่มสงสัยผู้หญิงบางคนก็คิดว่าเธอบ้า แต่บางคนก็ประหลาดใจกับความสนใจและการยอมรับพวกเขาของเธอ และเธอก็เริ่มมีเพื่อนอย่างช้า ๆ เพื่อนคนแรก ๆ ของเธอคือโสเภณีตามท้องถนน เพราะพวกเขามีเวลาว่างและไม่มีการเป็นหลักแหล่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เธอเจอพวกเขาก่อนใคร ๆ นั้นเป็นเหตุผลที่พวกเขาอยู่บนถนนและเป็นอิสระจากข้อบังคับของแม่เล่า เวลาที่พวกเขาได้ลูกค้าเขาจะพาผู้ชายเหล่านั้นเข้าไปในกรง หรือที่เตียงในโรงแรมที่เช่าจากแม่เล่า แลกกับครึ่งหนึ่งของค่าตอบแทน แม่เล่าบางคนก็อนุญาตให้พวกเขาอาบน้ำและเปลี่ยนเสื้อผ้าในบ้านของเธอด้วย ในตอนกลางคืนโสเภณีเหล่านั้นนอนหลับบนถนนกับพวกขอทาน การนอนริมถนนไม่ใช่เรื่องน่าอับอายในอินเดีย คนหลายคนก็ชอบที่จะนอนข้างนอกมากกว่าด้วยซ้ำ แต่ในความจริงพวกเขาโดดเดี่ยวและไร้ซึ่งคนเอาใจใส่

ภาพที่ 2.32 Falkland Road 9

ภาพที่ 2.33 Falkland Road 10

ที่มา : http://www.maryellenmark.com/books/titles/falkland_road/index001_falkrd.html

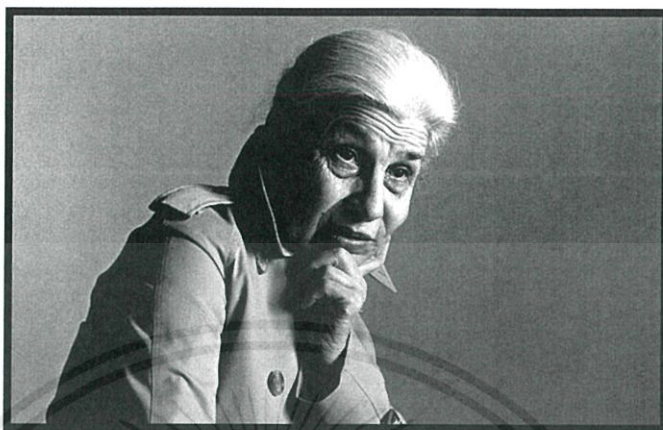
(ออนไลน์).สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2561.

ผลงานของเธอแสดงให้เห็นถึงเรื่องราวความจริงของการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพเพื่อความอยู่รอด ความหลากหลายของชีวิตแต่ละบุคคล ช่องในแสงไฟสีอุจาด ความอ่อนเพลีย หมองหม่น และสิ้นหวัง เป็นงานที่น่าตื่นตาตื่นใจ แสดงให้เห็นถึงพลังทางอารมณ์ของพวกเขา

รูปแบบการทำงานของเธอก็คือเรื่องการเข้าหาผู้คนที่เข้าไปสัมผัสชีวิตใช้ความรู้สึก เธอต้องใช้เวลาปีแล้วปีเล่าที่เธอย้อนกลับไปทัศนสายนั้น พุดคุยทำความรู้จักผูกมิตรกับโสเภณีเหล่านั้นให้เกิดความสนิทสนมไว้วางใจและคุ้นชินกับเธอ จนสิบปีต่อมาเธอก็ได้รับอนุญาตให้ถ่ายภาพงานของเธอทำให้เข้าใจถึงความยุติธรรมของตลาดค้าหญิงสาว แมงดาและแม่เล่า การถูกทำร้ายและโรคติดต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 Eve Arnold

ภาพที่ 2.34 Eve Arnold

ที่มา : http://mbadalicante.blogspot.com/2012/02/eve-arnold_04.html (ออนไลน์).สืบค้น

5 กุมภาพันธ์ 2561.

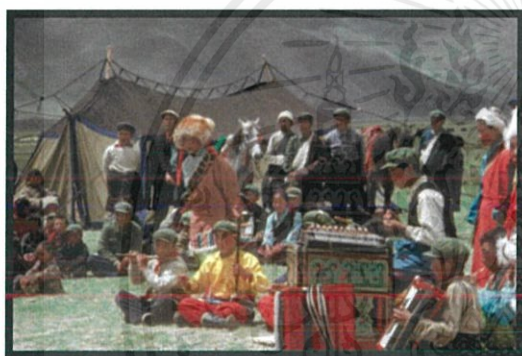
Eve Arnold เกิดในฟิลาเดเฟีย เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2455 พ่อแม่ของเธออพยพจากซิลเวเนียไปที่รัสเซีย เธอเริ่มถ่ายภาพในปี 1946 ขณะทำงาน ที่โรงภาพในนิวยอร์กและจากนั้นก็เรียนถ่ายภาพในปี 1948 กับ Alexei Brodovich ที่โรงเรียน the New School for Social Research ในนิวยอร์ก ระหว่างปี 1948 Eve Arnold เป็นที่รู้จักในการถ่ายภาพ Iconic figures มากมาย และเธอยังได้จัดทำเป็นเอกสารเกี่ยวกับชีวิตของผู้นำเสนอและผู้ที่มีประสบการณ์ในช่วงต้นทศวรรษ 1980 เธอเข้าเป็นสมาชิกของ Magnum Photos ครั้งแรกในปี 1951 และเป็นสมาชิกเต็มตัวในปี 1957 เธออาศัยอยู่ในสหรัฐอเมริกาในระหว่างช่วงยุค 1950 แต่ย้ายไปอังกฤษในปี 1962 เพื่อนำลูกชายของเธอเข้าเรียนที่นั่นและเธอก็อยู่ที่ประเทศอังกฤษตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ช่วงเวลาในประเทศจีนของเธอทำให้เธอได้จัดนิทรรศการเดี่ยวเป็นครั้งแรก ที่พิพิธภัณฑ์ Brooklyn ในปี 1980 และ ในปีเดียวกันนั้นเธอก็ได้รับรางวัล National Book Award สำหรับความสำเร็จในประเทศจีนของเธอในปีต่อ ๆ มา เธอก็ได้รับเกียรติยศและรางวัลอีกมากมาย ในปี 1995 เธอเข้าร่วมสมาคมถ่ายภาพ the Royal Photographic และได้รับการแต่งตั้งเป็นหัวหน้าช่างภาพ เพื่อเป็นเกียรติแก่ภาพถ่ายที่มีเกียรติที่สุดในโลกในปี 1996 เธอได้รับรางวัล Kraszna-Krausz Book และในปีต่อมาเธอได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์จากมหาวิทยาลัย St.Andrews, มหาวิทยาลัย Staffordshire และมหาวิทยาลัย American International ในกรุงลอนดอน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเธอยังได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาของ the National Museum of Photography Film and Television ในกรุง Bradford ประเทศอังกฤษ และเธอยังมีหนังสืออีก 12 เล่ม ที่ถูกตีพิมพ์ออกมา ก่อนที่เธอจะเสียชีวิตในเดือนมกราคม ปี 2012

(www.pro.magnumphotos.com,2018)

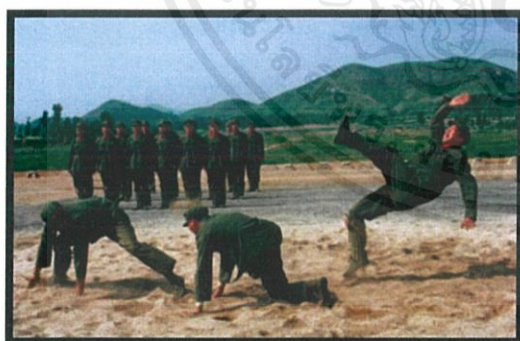
อาร์โนลด์เดินทางไปยังหลากหลายประเทศในช่วงเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงปฏิรูปอย่างรวดเร็ว ภายหลังจากยุคของการปิดประเทศของประเทศจีน เป็นการเปิดโลกกว้างและให้สัญญากับประชาชนถึงการเติบโตอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมในประเทศ

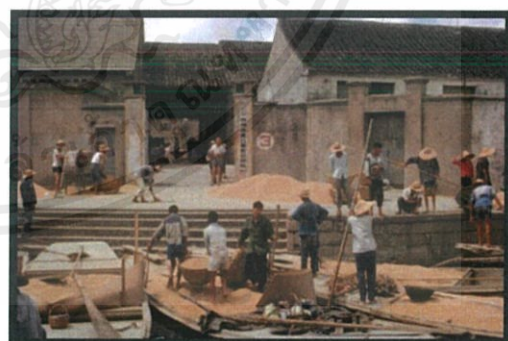
ภาพที่ 2.35 China 1

ภาพที่ 2.36 China 2

ภาพที่ 2.37 China 3

ภาพที่ 2.38 China 4

ที่มา : <https://pro.magnumphotos.com/CS.aspx?VP3=SearchResult&ALID=2K7O3R14TZ21&PN=3#/SearchResult&ALID=2K7O3R14TZ21&PN=1&VBID=2K1HZS673DN8Z> (ออนไลน์).

สืบค้น 7 กุมภาพันธ์ 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่เธอถ่ายผู้คนที่ใช้ชีวิตอยู่ในกลางเมืองมองโกเลีย โดยเฉพาะภาพถ่ายเด็กผู้หญิงนอนลงบนพื้นหญ้ากับม้าสีขาว ที่เธอฝึกเพื่อเป็นทหารกองหนุน รูปของเธอมีส่วนผสมที่ลงตัวกันระหว่างสีขาว แดง และเขียว และไม่เป็นที่รู้จักในฝั่งตะวันตก

ภาพที่ 2.39 China 5

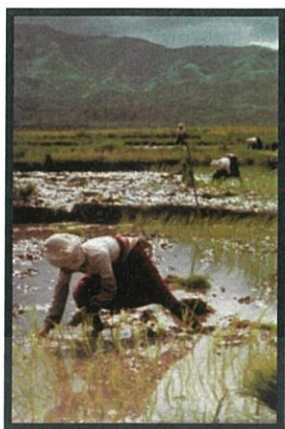

ภาพที่ 2.40 China 6

ที่มา : <https://pro.magnumphotos.com/CS.aspx?VP3=SearchResult&ALID=2K7O3R14TZ21&PN=3#/SearchResult&ALID=2K7O3R14TZ21&PN=1&VBID=2K1HZS673DN8Z> (ออนไลน์).

สืบค้น 7 กุมภาพันธ์ 2561

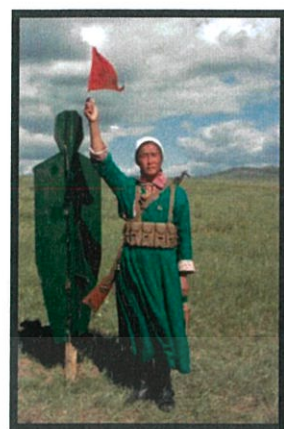
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.41 China 7

ภาพที่ 2.42 China 8

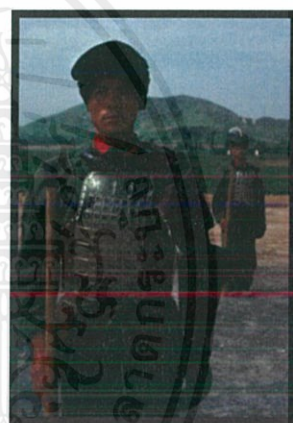
ภาพที่ 2.43 China 9

ภาพที่ 2.44 China 10

ภาพที่ 2.45 China 11

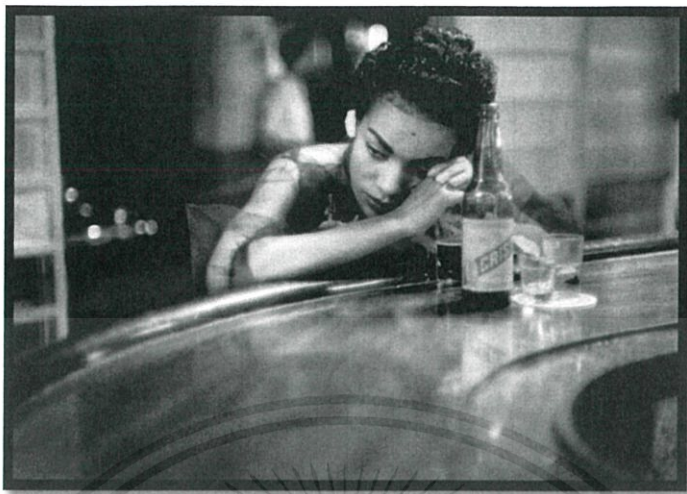

ภาพที่ 2.46 China 12

ที่มา : <https://pro.magnumphotos.com/CS.aspx?VP3=SearchResult&ALID=2K7O3R14TZ21&PN=3#/SearchResult&ALID=2K7O3R14TZ21&PN=1&VBID=2K1HZS673DN8Z> (ออนไลน์).สืบค้น 7 กุมภาพันธ์ 2561.

รูปภาพของอาร์โนลด์เป็นที่น่าจดจำ เพราะสิ่งที่เธอรู้คือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกับคนเหล่านั้นจากรูปภาพขาวดำที่เธอเคยถ่ายมาก่อน ความรู้สึกจากการใช้สีเหมือนจะเป็นภาพวาด แล้วรูปถ่ายในปี 1979 แสดงให้เห็นว่ารูปแรเทอร์ควอยซ์ที่เสื่อคลุมรัดเอว ของนักดนตรีชาวมองโกเลียที่เธอถ่ายตอนที่เธอร้องเพลงท้องถิ่นกับพวกเขาเหล่านั้น ถูกใช้เพื่อแสดงความขัดแย้งกับสีแดงและเขียวของแม่น้ำสีทองม้าขาวของทหารกองหนุน

ผลงานของเขาแสดงให้เห็นถึงการแทนที่ของเก่าของใหม่ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นอาชีพ ประเพณีวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของคนจีนในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันไป เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

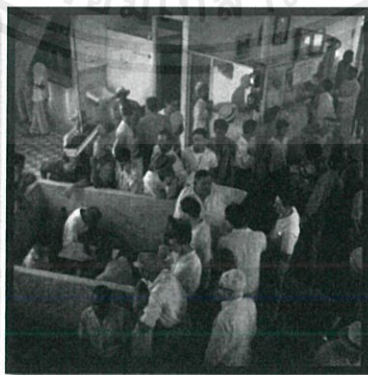
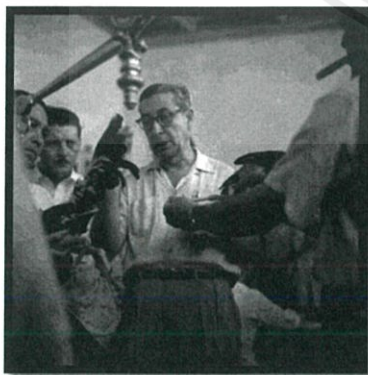

ภาพที่ 2.47 CUBA Havana 1

ที่มา : <http://pro.magnumphotos.com/Catalogue/Eve-Arnold/1954/CU-BA-Havana-1954-NN163400.html> (ออนไลน์).สืบค้น 7 กุมภาพันธ์ 2561.

รูปนี้ถูกถ่ายจากงานที่คิวบา ในการเจอกันครั้งแรก อาจจะมีในภาพยนตร์หรือหนึ่งในภาพหลังเวทีของอาร์โนลด์ แต่ก็ยังเป็นรูปถ่ายบุคคลที่ดูโดดเด่นและโตกเศร้าเช่นเดียวกับความสวยงาม Cartier-Bresson ได้กล่าวว่าเธอกำลังมองหาความเงียบงันในตัวบุคคลที่อาร์โนลด์ได้ถ่ายไว้ และส่งต่อความเงียบงันผ่านรูปภาพที่ทรงพลังของเธอ

CUBA Havana ภาพเรื่องราวของนักเดินสาวบาร์ในช่อง ที่ประเทศคิวบา เมืองฮาวานา เมืองที่เซ็กซี่ที่สุดในโลก

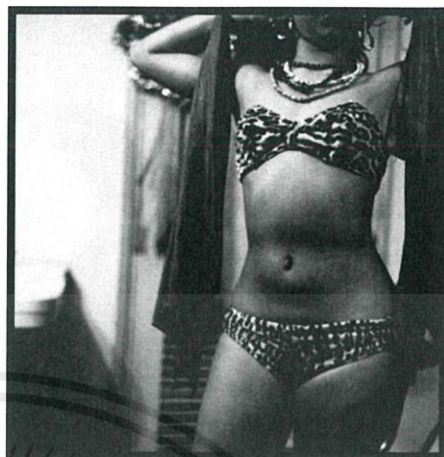
ภาพที่ 2.48 CUBA Havana 2 ภาพที่ 2.49 CUBA Havana 3 ภาพที่ 2.50 CUBA Havana 4

ที่มา : <http://pro.magnumphotos.com/Catalogue/Eve-Arnold/1954/CU-BA-Havana-1954-NN163400.html> (ออนไลน์).สืบค้น 7 กุมภาพันธ์ 2561.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

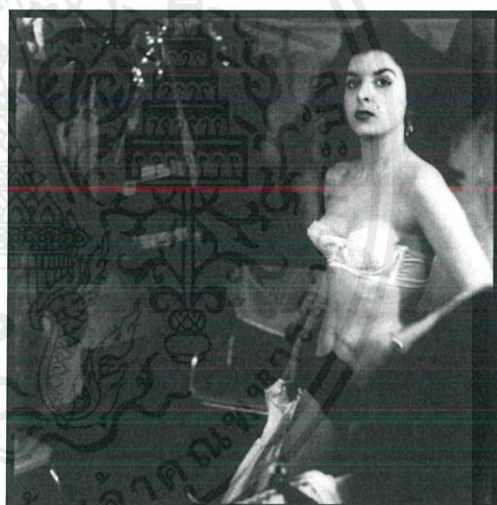
ภาพที่ 2.51 CUBA Havana 5

ภาพที่ 2.52 CUBA Havana 6

ภาพที่ 2.53 CUBA Havana 7

ภาพที่ 2.54 CUBA Havana 8

ที่มา : <http://pro.magnumphotos.com/Catalogue/Eve-Arnold/1954/CU-BA-Havana-1954-NN163400.html> (ออนไลน์).สืบค้น 7 กุมภาพันธ์ 2561.

รูปแบบการทำงานของเขาที่โดดเด่น คือการจับจังหวะของคนในปฏิกิริยาที่สวยงาม มีความโดดเด่นในเรื่องของอารมณ์ความรู้สึก ที่ถ่ายทอดเรื่องราวออกมาได้อย่างชัดเจน ผลงานของเธอแสดงให้เห็นถึงความงามตัวตนของนักเต้นสาวบาร์ในช่อง ได้อย่างเป็นธรรมชาติ เส้นท่อนของเมืองฮาวานา สถานที่ที่ท่องเที่ยวยามราตรีที่มีชีวิตชีวา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 ขั้นตอนการเตรียมตัวก่อนถ่ายทำ

เริ่มแรกข้าพเจ้าได้มีการเข้าไปสัมภาษณ์พูดคุยและเก็บข้อมูลกับโนรา เพื่อที่จะได้มีความคุ้นเคยและเข้าใจจุดประสงค์ในการมาเป็นโนราของพวกเขา หลังจากได้ลงพื้นที่เพื่อสัมภาษณ์พูดคุยและเก็บข้อมูล ข้าพเจ้าจึงเริ่มทำการกำหนดวันการถ่ายภาพ โดยอิงจากวันทำการแสดงของวงเทพศรัทธาเป็นหลัก และนัดหมายกับหัวหน้าวงก่อนล่วงหน้า จากนั้นมีการเขียนสตอรี่บอร์ดเพื่อกำหนดขอบเขตเรื่องราวของสิ่งที่ต้องการนำเสนอ และเริ่มดำเนินการถ่ายภาพ

3.2 ข้อมูลบุคคล

โนรารุ่นใหม่รวมตัวกันเป็นวงเทพศรัทธา โดยมีเกรียงเดช ขำณรงค์ เป็นหัวหน้าวงที่จังหวัดพัทลุง มีตั้งแต่อายุ 6-31 ปี

3.2.1 บทสัมภาษณ์โนรา

ภาพที่ 3.1

เกรียงเดช ขำณรงค์ (เบิ้ล) “ เกรียงเดชน้อย นวลระหงส์ ” อายุ 30 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากที่ได้สัมภาษณ์ เกรียงเดช ขำณรงค์ (เบิร์ล) ฉายาในวงการ “เกรียงเดชน้อย นวลระหงส์” อายุ 30 ปี บ้านเกิดจังหวัดพัทลุง จุดเริ่มต้นของการมาเป็นโนรา เริ่มขึ้นเมื่อตอนอายุ 5 ขวบ ด้วยต้นตระกูลมีเชื้อสายเป็นโนราตั้งแต่รุ่นปู่ โนราแปลกคำ ท่าแค (แปลก ชนะบาล) บรมครูโนราใหญ่แห่งท่าแค เขาเติบโตมากับโรงโนรา ปู่ไปแสดงที่ไหนก็ตามไปทุกครั้ง ซึมซับจนเกิดเป็นความรัก ไม่ว่าจะเดิน ยืน นั่ง ก่อนอาบน้ำ เรียกว่าทุกอิริยาบถ เขาจะทบทวนท่ารำที่จดจำมาจากข้างม่าน จนเกิดความมั่นใจและชำนาญ ต่อมาเขาเรียนจบวิศวกรรมโยธา ภาคอินเตอร์ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี แต่เขากลับไม่ได้เป็นวิศวกร โดยหันมาสืบทอดวัฒนธรรมที่บ้านเกิด ยึดอาชีพรำโนราห์เป็นหลัก

ภาพที่ 3.2

กทายุทธ์ ทองด้วง (ชะมด) “ชะมดปากคลอง” อายุ 30 ปี

จากที่ได้สัมภาษณ์ กทายุทธ์ ทองด้วง (ชะมด) ฉายาในวงการ “ชะมดปากคลอง” อายุ 30 ปี บ้านเกิดจังหวัดพัทลุง จุดเริ่มต้นของการมาเป็นโนรา เริ่มขึ้นเมื่อตอนอายุ 17 ปี เกิดจากความชอบ ไม่ได้มีบรรพบุรุษเป็นโนราแต่อย่างใด ในตอนนั้นจำอยู่กับคณะเอดาวรุ่ง นครศรีธรรมราช โดยเริ่มจากการออกพรานก่อน 1-2 ปี หลังจากนั้นทางคณะก็เริ่มให้รำโนราอย่างเต็มตัว ปัจจุบันได้มาร่วมงานกับโนราเกรียงเดช โดยรู้จักกันจากตอนไปแข่งขันรายการคนไทยขึ้นเทพ เมื่อถามเขาว่ามีความรู้สึกผูกพันอย่างไรกับโนรา เขาตอบว่ามีความเชื่อในเรื่องของบรรพบุรุษที่โนรานับถือ เชื่อว่ามีอยู่จริง “คงจะไม่ทิ้งโนราไปไหน มีรายได้ดีทำเป็นอาชีพ”

ภาพที่ 3.3

ปิยวัฒน์ ด้วงใส (มินทร์) “ ภูมินทร์ ดาวรุ่ง ” อายุ 28 ปี

จากที่ได้สัมภาษณ์ ปิยวัฒน์ ด้วงใส (มินทร์) ฉายาในวงการ “ ภูมินทร์ ดาวรุ่ง ” อายุ 28 ปี บ้านเกิดจังหวัดนครศรีธรรมราช จุดเริ่มต้นของการเป็นโนรา เริ่มขึ้นเมื่อตอนอายุ 15 ปี ได้ดูละครเรื่องมโนราห์ช่อง 7 ก็เกิดความชื่นชอบในเรื่องของการรำกลอน แล้วค่อยมาหัดรำดูตามแผ่นซีดี ไม่ได้มีครูมาจับตัดมือสอนอาศัยการจำและฝึกเอาเอง แต่ก็มีอาจารย์ที่ช่วยชี้ช่องทางของการมาเป็นโนรา เมื่อถามเขารู้สึกผูกพันอย่างไรกับโนรา เขาบอกว่าอยากอนุรักษ์ให้ยังคงอยู่กับภาคใต้ไม่อยากให้หายไป “นอกจากขับเคลือนในตอนที่เรายังสามารถอยู่ อยากให้เด็กรุ่นใหม่มาสืบทอดและพัฒนาโนราต่อไป”

ภาพที่ 3.4

อดุลย์ ภูเขียว (ตักดูต) “ โนราตักดูต ” อายุ 26 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากที่ได้สัมภาษณ์ อุดลย์ ภูเขียว (ตักตูด) ฉายาในวงการ “โนราตักตูด” อายุ 26 ปี บ้านเกิดจังหวัดนครศรีธรรมราช จุดเริ่มต้นของการมาเป็นโนรา เริ่มขึ้นเมื่อตอนอายุ 15 ปี เขาชื่นชอบโนรามาตั้งแต่เด็ก ๆ ชอบไปดูตามหน้าเวทีและแผ่นซีดี โดยมีโนรารุ่งรัตน์ เรื่องทอง โนราสมพงศ์ หงส์ทอง เป็นครูฝึกสอน และต่อมาได้มาอยู่กับโนราเพ็ญศรี ยอดระบำ เขาบอกว่าโนราเป็นอาชีพที่อิสระ ไม่ใช่่งานที่ไปเช้าเย็นกลับ เมื่อถามเขาว่ามีความรู้สึกผูกพันอย่างไรกับโนรา เขาตอบว่า เป็นคนใต้ต้องรักษาไว้อยู่แล้ว สืบสานไม่อยากให้สูญหายไป อยากให้ผู้ใหญ่ให้ความสำคัญ ช่วยต่อลมหายใจของคนใต้ให้ยั่งยืน แล้วก็ฝึกเด็กรุ่นน้องต้นกล้าทางวัฒนธรรมต่อไป เขาได้ทิ้งท้ายว่า “รำจนกว่าชีวิตจะหาไม่”

ภาพที่ 3.5

สุทธิพงศ์ ทนงาน (บอล) “บอล เบญจศิลป์” อายุ 28 ปี

จากที่ได้สัมภาษณ์ สุทธิพงศ์ ทนงาน (บอล) ฉายาในวงการ “บอลเบญจศิลป์” อายุ 28 ปี บ้านเกิด จังหวัดสงขลา จุดเริ่มต้นของการมาเป็นโนรา เริ่มขึ้นเมื่อตอนอายุ 7 ขวบ ด้วยต้นตระกูลมีเชื้อสายเป็นโนรา ตาของเขามีวงโนราชื่อว่า เบญจศิลป์ เขาตามตาไปตามงานต่าง ๆ คิดแค่จะไปสนุก ๆ ตามประสาเด็กไม่คิดอะไร เขาเริ่มจากการออกพรานก่อน เพราะในตอนนั้นไม่มีคนเล่นบพนี้จึงจำเป็นต้องเล่นโดยมีตาเป็นคนหัดให้ ต่อมาตาของเขาเสียเขาจึงต้องสืบทอดวงโนรา ต่อจากตา ปัจจุบันเป็นรุ่นที่ 5 แล้ว เขาเคยคิดจะหยุดด้วยปัญหาทางครอบครัวการส่งเสียเรื่องเรียน พอเรียนจบเขาได้ทำงานบริษัทได้เงินเดือน 20,000 บาท พอถึงช่วงฤดูที่ต้องมารำโนรา เขากลับลาออกจากงานที่ทำอยู่เพื่อกลับมารำ ด้วยเหตุผลที่ว่ารักโนรามากกว่างานที่ทำ เขาบอกว่า “จะรวบรวมทีมงาน และสืบทอดโนราต่อไป”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.6

ปรเมศย์ กาวชู (แป๊ป) “รามเมศวริลย์กร” อายุ 24 ปี

จากที่ได้สัมภาษณ์ ปรเมศย์ กาวชู (แป๊ป) ฉายาในวงการ “รามเมศวริลย์กร” อายุ 24 ปี บ้านเกิด จังหวัดพัทลุง จุดเริ่มต้นของการมาเป็นโนรา เริ่มขึ้นเมื่อตอนอายุ 7 ขวบ ด้วยต้นตระกูล มีเชื้อสายเป็นโนรา จากรุ่นทวด ตา ยาย ส่วนหนึ่งมาจากตาสอนและเรียนกับโนราแถวบ้าน เขาไปเรียนต่อที่นาฏศิลป์ ระหว่างเรียนก็ได้ไปรำกับวงโนนบ้างวงนี้บ้าง จึงมีประสบการณ์ จากหลาย ๆ ที่ ได้มารู้จักกับโนราเกรียงเดช ตอนไปแข่งขันรายการคนไทยชั้นเทพ ปัจจุบัน ได้ร่วมงานกันอยู่บ่อยครั้ง เมื่อถามเขาว่ามีความรู้สึกผูกพันอย่างไรกับโนรา เขาตอบว่า ด้วยเชื้อสายโดยตรง “ถ้ามีเชื้อสาย ยังไงก็ต้องรำ”

ภาพที่ 3.7

นวลจันทร์ หนูพรหม (พงษ์) “กลอยใจ” อายุ 22 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากที่ได้สัมภาษณ์ นवलจันทร์ หนูพรหม (พงษ์) ฉายาในวงการ “กลอยใจ” อายุ 22 ปี บ้านเกิดจังหวัดพัทลุง จุดเริ่มต้นของการมาเป็นโนรา เริ่มขึ้นเมื่อตอนอายุ 9 ขวบ เขาได้เข้าเป็นสมาชิกชมรมดนตรีนาฏศิลป์ และเป็นนักร้องของโรงเรียน เขาบอกว่าในตอนนั้นยังไม่มี ความชอบ ยังไม่ประทับใจ รำไปเรื่อย ๆ จนเขาได้ประสบการณ์ทำรำใหม่ ๆ ครูใหม่ ๆ เขาอาศัยการจำเก็บมา พัฒนาเป็นลีลาของตัวเองในจุดที่ชัดเจนขึ้น ครั้งแรกที่เขามีรายได้จากการรำโนรา คือได้ไปรำโรงครู ทำแค่วันละเงิน 2,000 บาท จากการรำครั้งนั้น ต่อมาได้รู้จักแลกเปลี่ยนเรื่องราวประสบการณ์ กับโนราเกรียงเดช เขาได้ความเมตตาและความรู้หลายอย่างจากโนราเกรียงเดช และได้ร่วมงานกัน อยู่บ่อยครั้ง

ภาพที่ 3.8

สุนิสา สมหวัง (แดง) “โนราแดง” อายุ 31 ปี

จากที่ได้สัมภาษณ์ สุนิสา สมหวัง (แดง) ฉายาในวงการ “โนราแดง” อายุ 31 ปี บ้านเกิด จังหวัดสงขลา จุดเริ่มต้นของการมาเป็นโนรา เริ่มขึ้นเมื่อตอนอายุ 6 ขวบ เขาบอกว่า เท่าที่จำความได้ก็รำโนราแล้ว ด้วยต้นตระกูลมีเชื้อสายเป็นโนรา เลยถูกสอนให้รำมาตั้งแต่เด็ก ปัจจุบันยังคงรำโนราอยู่และทำเครื่องเสียง ไฟ เวที ฉากประกอบ เป็นธุรกิจของตัวเอง

สัมภาษณ์วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ตารางการทำงาน

วันที่ 9 มกราคม 2561	นำเสนอหัวข้อ 1
วันที่ 23 มกราคม 2561	นำเสนอหัวข้อ 2
วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2561	นำเสนอข้อมูล
วันที่ 20 - 24 กุมภาพันธ์ 2561	ขั้นตอนการถ่ายทำครั้งที่ 1
วันที่ 13 มีนาคม 2561	นำเสนอข้อมูล Preproduction
วันที่ 24-25 มีนาคม 2561	ขั้นตอนการถ่ายทำครั้งที่ 2
วันที่ 24 เมษายน 2561	นำเสนอความคืบหน้า
วันที่ 25-28 เมษายน 2561	ขั้นตอนการถ่ายทำครั้งที่ 3
วันที่ 8-9 พฤษภาคม 2561	ขั้นตอนการถ่ายทำครั้งที่ 4

3.4 ขั้นตอนการถ่ายทำ

ภาพทั้งหมด 24 ภาพ ถ่ายทำด้วยกล้อง NIKON D750 และ NIKON D5200 โดยเลนส์ NIKON 24-120 mm F1.4, NIKON 50 mm F 1.8 ,Flash NIKON Speedlight SB-5000

ลักษณะของแสงจะเป็นแสงธรรมชาติและบริบทท่าทางของตัวแบบก็จะเป็นธรรมชาติ

เขียนสตอรี่บอร์ดเพื่อกำหนดขอบเขตเรื่องราวที่จะนำเสนอและสิ่งที่ขาดหรือความต้องการในชุดผลงาน

3.5 ผลการลงพื้นที่การถ่ายภาพ

3.5.1 ภาพที่ได้จากการลงพื้นที่ครั้งที่ 1

ในการลงพื้นที่ถ่ายภาพครั้งแรกนั้นมีความยากลำบากอยู่บ้าง เนื่องจากวงโนรายังไม่ค่อยมีความคุ้นเคยกับการถูกถ่ายภาพซักเท่าไร แต่พอได้สัมผัสภาพณ์พูดคุยก็เกิดความคุ้นเคยและถ่ายภาพได้ง่ายมากขึ้น ภาพที่ได้ส่วนใหญ่จะเป็นเบื้องหลังโรงโนรา ความเป็นอยู่และผู้ชมที่มาดูโนราบ้างเล็กน้อย

ภาพที่ 3.9 ลงพื้นที่ครั้งที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.2 ภาพที่ได้จากการลงพื้นที่ครั้งที่ 2

การลงพื้นที่ในครั้งนี้ได้ภาพที่เป็นการแสดงแบบเต็มวง มีแสง สี เสียง เบื้องหลังการเตรียมตัวก่อนขึ้นแสดง ขณะแต่งหน้าแต่งตัว ความซุกซนหลังเวที ได้มุมมองที่ต่างจากครั้งแรกอยู่มาก ครั้งนี้มีบางคนที่ข้าพเจ้ายังไม่เคยได้เจอมาก่อน จึงต้องเข้าไปทำความรู้จักและพูดคุยให้เกิดความคุ้นเคยมากยิ่งขึ้น

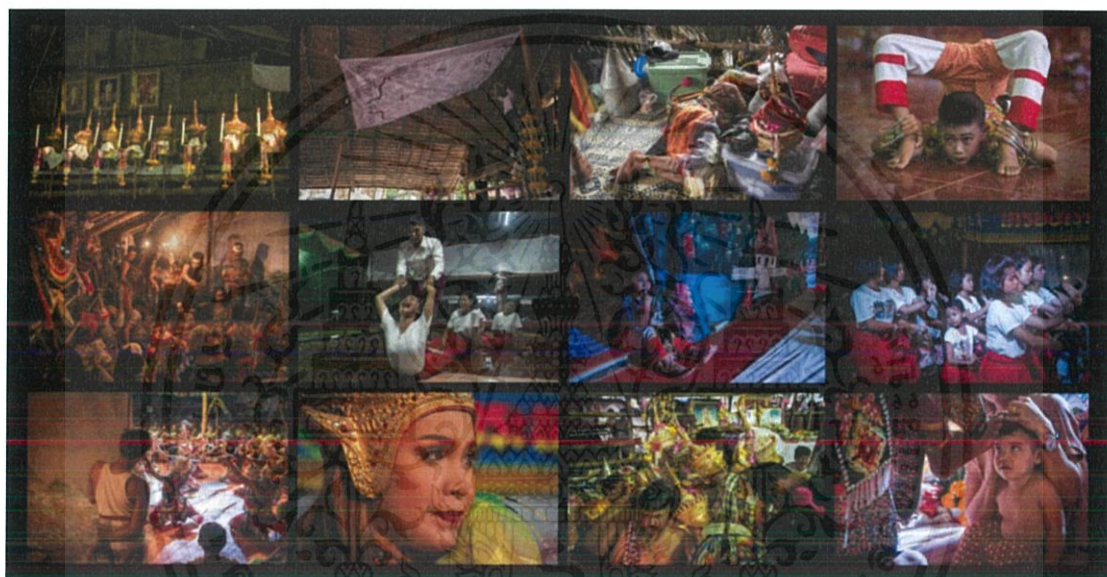

ภาพที่ 3.10 ลงพื้นที่ครั้งที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.3 ภาพที่ได้จากการลงพื้นที่ครั้งที่ 3

การลงพื้นที่ในครั้งนี้ได้ภาพที่ค่อนข้างแตกต่างจากครั้งก่อน ๆ เพราะไปในช่วงของพิธีกรรมโนราโรงครูท่าแค เป็นงานไหว้ครูที่ใหญ่ที่สุดมีการประกอบพิธีกรรมในหลายรูปแบบติดต่อกัน 4 วัน จึงทำให้ได้ภาพในมุมมองที่หลากหลายมากกว่าเดิม

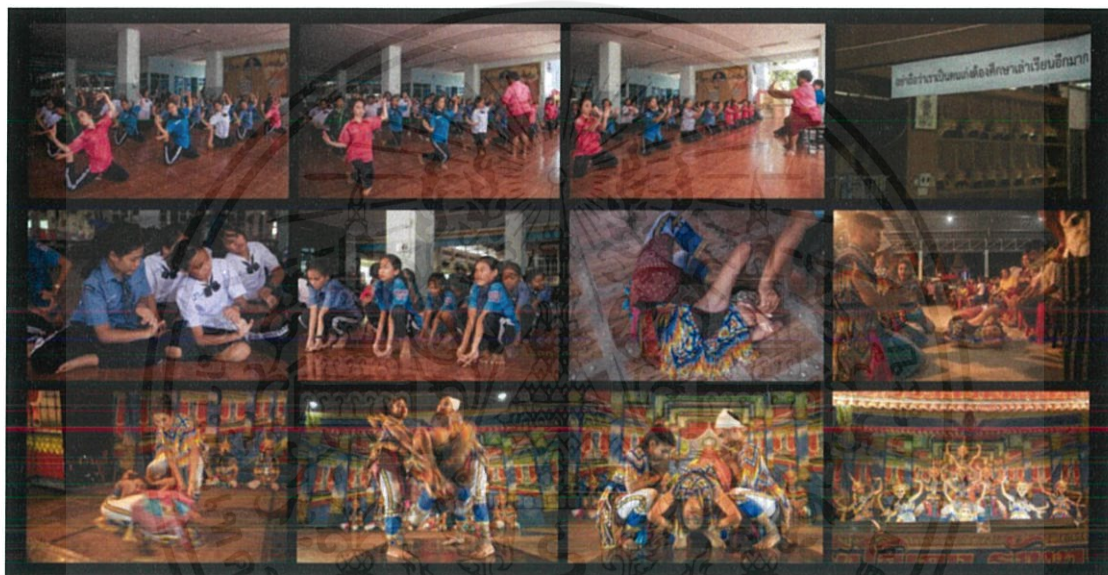

ภาพที่ 3.11 ลงพื้นที่ครั้งที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.4 ภาพที่ได้จากการลงพื้นที่ครั้งที่ 4

การลงพื้นที่ในครั้งนี้ตั้งใจไปเก็บภาพในส่วนของการเรียนการสอนของเด็กรุ่นใหม่ เป็นช่วงที่เพิ่งเปิดภาคเรียนใหม่ จึงเป็นแค่การสอนพื้นฐานธรรมดาจะไม่ค่อยมีท่ายากสักเท่าไร และมีนักเรียนที่รำเป็นอยู่แล้วไปทำการแสดง จึงได้ทั้งภาพการเรียนการสอนและการแสดงด้วย

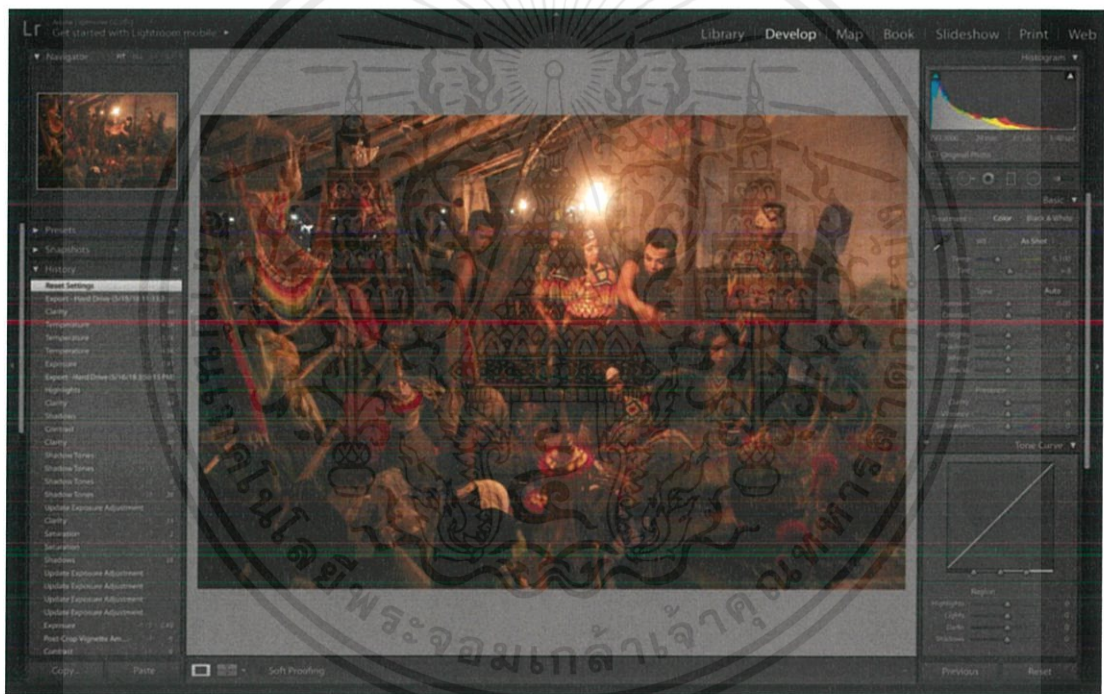

ภาพที่ 3.12 ลงพื้นที่ครั้งที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

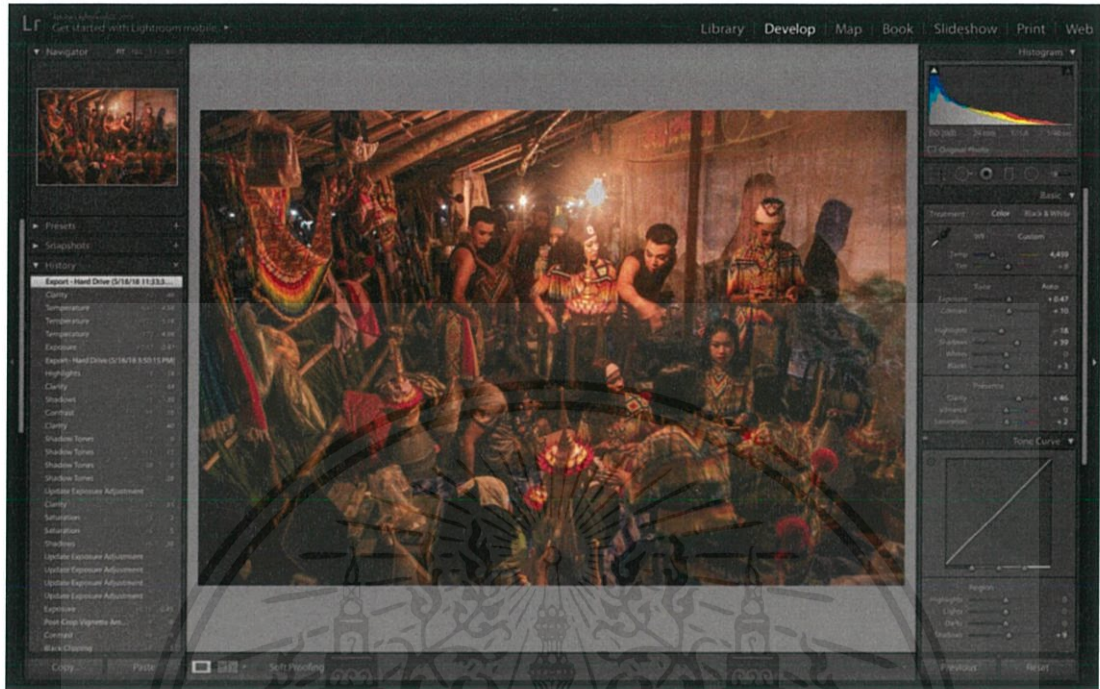
3.6 ขั้นตอนหลังการถ่ายภาพ

ปรับแต่งสีภาพโดยโปรแกรม Adobe Photoshop Lightroom CC 2015 โดยมีการปรับ Exposure เพื่อให้ความสว่างของภาพทุกภาพเท่ากัน, ลด/เพิ่ม Contrast, Highlight ,Shadows ให้เหมาะสม ไม่มากและไม่น้อยจนเกินไป ,เพิ่ม Clarity ให้ภาพมีความคมชัดมากยิ่งขึ้น ,เพิ่ม Saturation เล็กน้อยให้ภาพดูมีชีวิตชีวา ,ปรับ Lens Corrections เพื่อแก้ Perspective สำหรับบางภาพที่มีความบิดเบี้ยว

ภาพที่ 3.13 ภาพต้นฉบับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.14 ภาพที่ได้รับการปรับแต่ง

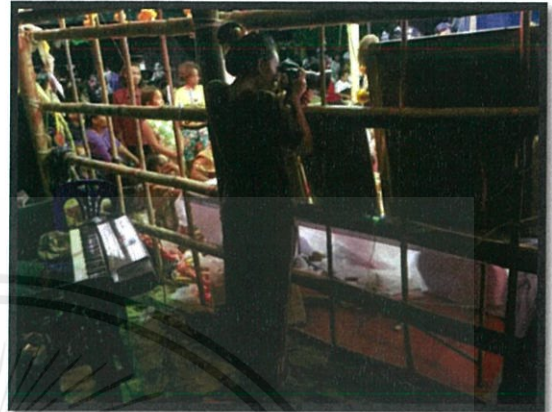
ภาพที่ 3.15 ภาพเปรียบเทียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7 ภาพเบื้องหลังการทำงาน

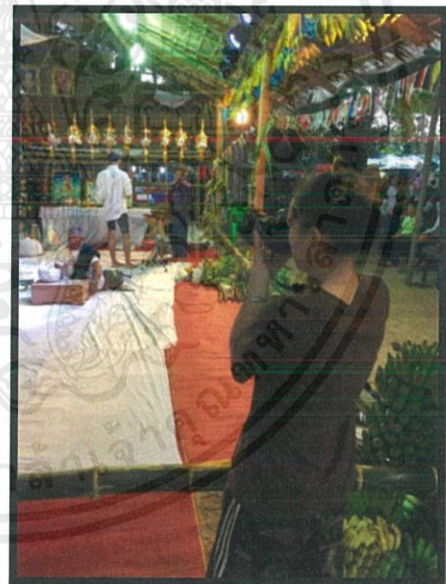
ภาพที่ 3.16 เบื้องหลังภาพที่ 1

ภาพที่ 3.17 เบื้องหลังภาพที่ 2

ภาพที่ 3.18 เบื้องหลังภาพที่ 3

ภาพที่ 3.19 เบื้องหลังภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลงาน

ภาพที่ 1

ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3

ภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5

ภาพที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7

ภาพที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9

ภาพที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

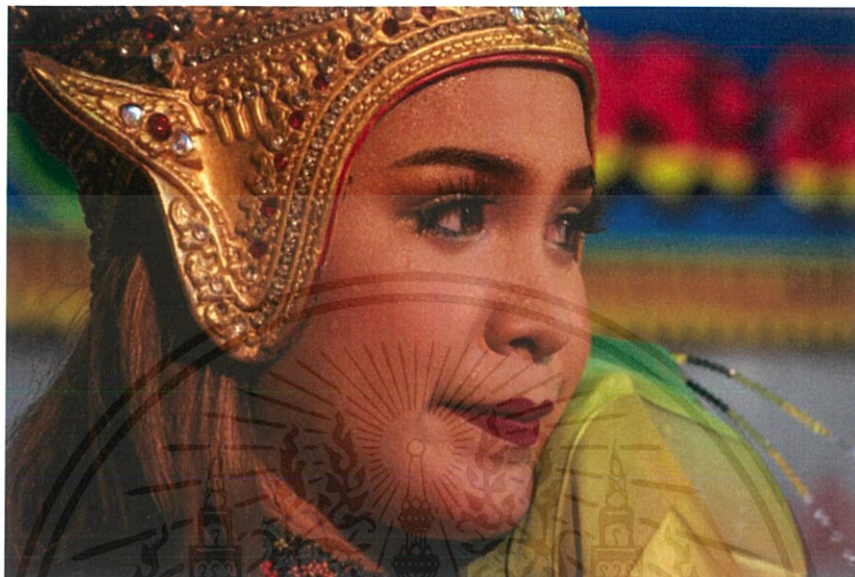

ภาพที่ 11

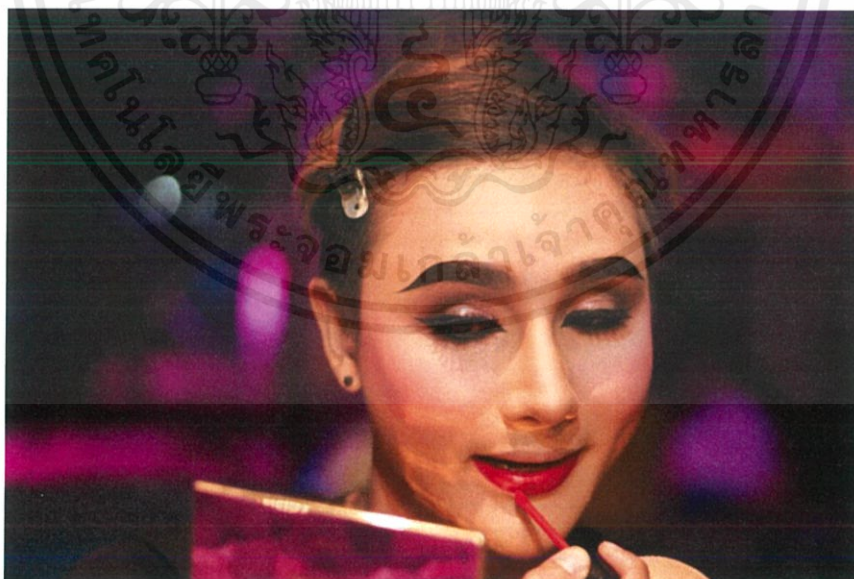

ภาพที่ 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 13

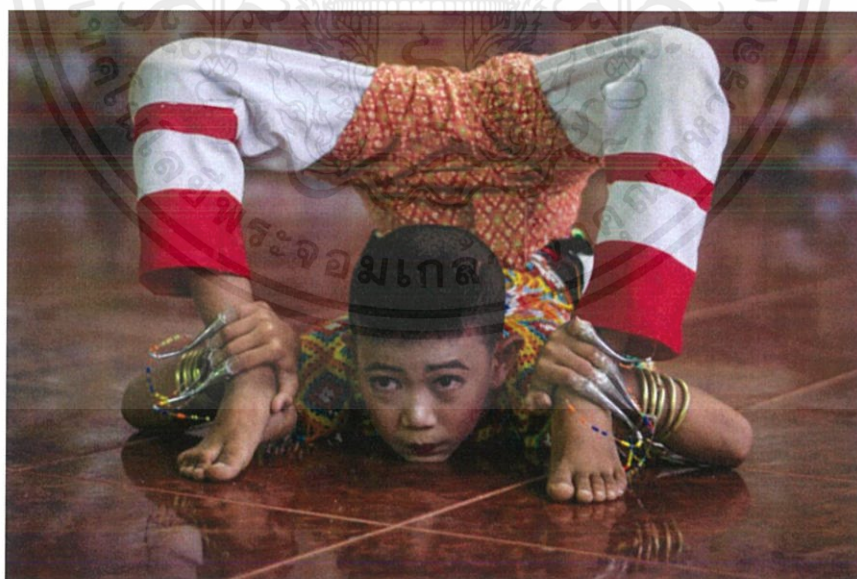

ภาพที่ 14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 15

ภาพที่ 16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 17

ภาพที่ 18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 19

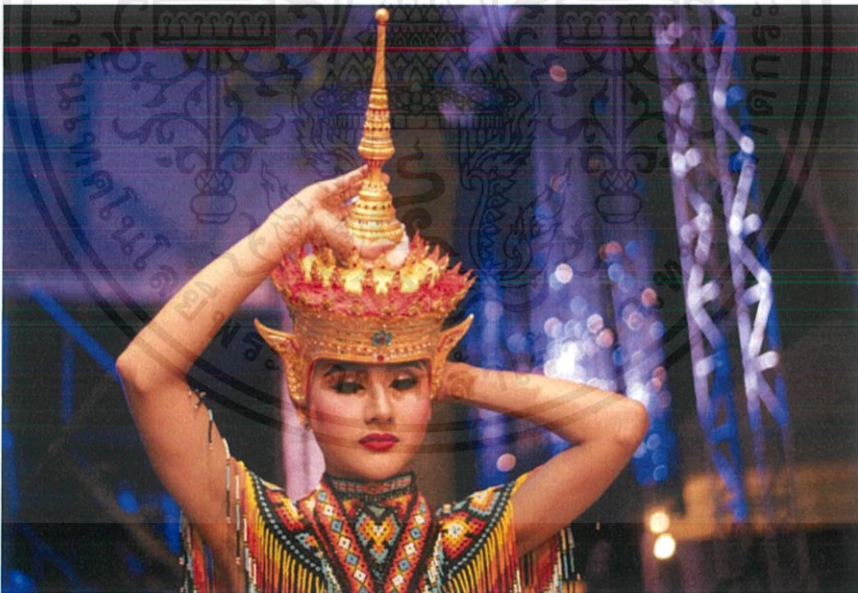

ภาพที่ 20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 21

ภาพที่ 22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 23

ภาพที่ 24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 25

ภาพที่ 26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 27 ผลงานทั้งหมด 26 ภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทำงาน

ผลงานชุด “สี่บรากโนรา” ต้องการนำเสนอเรื่องราวการพยายามรักษาและสืบสานการแสดงพื้นบ้านมโนราห์ให้ผู้คนได้มองเห็นเสน่ห์ของศิลปะการแสดงที่มีคุณค่าควรอนุรักษ์ไว้ในการทำงานครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้อะไรหลาย ๆ สิ่ง ทั้งจากการทำงาน การวางแผนการทำงาน การพัฒนาความคิด การแก้ไขปัญหาทั้งเบื้องหน้า และเบื้องหลังการทำงาน การอดทนเพื่อให้ได้ผลงานที่ออกมาตามต้องการ และนอกจากนี้การที่ได้เข้าไปทำความรู้จักกับวงมโนราห์ ทำให้ข้าพเจ้ามีแรงผลักดันและมีความอดทนเพิ่มมากขึ้น ได้รู้จักชีวิตและความเป็นอยู่ของคนกลุ่มหนึ่งที่แตกต่างออกไป และพวกเขาเหล่านั้นทำให้ผลงานของข้าพเจ้าประสบความสำเร็จ

5.2 ปัญหาในการทำงานและการแก้ไข

5.2.1 ปัญหาการจัดการงาน

ในการไปทำการแสดงของวงมโนราห์จะไม่มีการสอนเด็กเลย และหาเวลาว่างของผู้สอนได้ยากมากเพราะตารางการแสดงค่อนข้างติดกัน ไม่ได้ภาพในส่วนของการฝึกสอนเด็กเท่าที่ควร จึงต้องใช้โอกาสในพิธีโนราโรงครูขอให้ทำการฝึกสอนเด็ก ๆ ให้ จึงทำให้ได้ภาพที่ต้องการแค่ในบางส่วน

5.2.2 ปัญหาการจัดการเวลา

เนื่องจากการเดินทางไปภาคใต้มีระยะทางที่ค่อนข้างไกล มีบางครั้ง que เดินทางไปล่าช้ากว่ากำหนดบ้าง ไม่ทันการแสดงของมโนราห์ในบางส่วน แต่ทุกอย่างก็ผ่านไปได้ด้วยดี

5.3 ผลที่ได้รับจากการทำงาน

1. รู้จักการวางแผนงานและพัฒนาระบบความคิด มีกระบวนการที่เป็นขั้นเป็นตอน มีวินัยต่องานของตัวเอง
2. รู้จักการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลังการทำงาน มีความรอบคอบและมีระเบียบมากขึ้น
3. ได้รับประสบการณ์ที่หาจากในห้องเรียนไม่ได้ การที่ได้ไปเรียนรู้ชีวิตและสภาพแวดล้อมของคนกลุ่มหนึ่งที่แตกต่างออกไป การได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิด ทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจการใช้ชีวิต การปรับเปลี่ยนตัวเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ ให้เป็นคนที่มีรู้จักความอดทนมากขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดการในเรื่องของเวลาในการเดินทางให้ดีกว่าเดิม
2. ควรมีการเตรียมตัวให้พร้อมทั้งทุกสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น
3. ควรมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนให้มากกว่าเดิม

บรรณานุกรม

โนรา (ออนไลน์).สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2561. เข้าถึงได้จาก

<http://vtc2013spring.org/มโนราห์-วัฒนธรรมภาคใต้/>

เครื่องแต่งกาย (ออนไลน์).สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2561. เข้าถึงได้จาก

http://krunora.blogspot.com/p/blog-page_6263.html

เครื่องดนตรี (ออนไลน์).สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2561. เข้าถึงได้จาก

http://krunora.blogspot.com/p/blog-page_5844.html

องค์ประกอบหลักของการแสดง (ออนไลน์).สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2561. เข้าถึงได้จาก

<http://ich.culture.go.th/index.php/th/ich/performing-arts/236-performance/158-----m-s>

ท่ารำ (ออนไลน์).สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2561. เข้าถึงได้จาก

<https://manorahbyink.wordpress.com/author/manorahbyink/page/3//>

พิธีกรรม (ออนไลน์).สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2561. เข้าถึงได้จาก

http://krunora.blogspot.com/p/blog-page_432.html

Mary Ellen mark (ออนไลน์).สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2561. เข้าถึงได้จาก

<http://www.maryellenmark.com/index.html>

ประวัติ (ออนไลน์).สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2561. เข้าถึงได้จาก

<https://siamstreetnerds.com/2017/10/08/mary-ellen-mark>

ผลงานและรางวัล (ออนไลน์).สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2561. เข้าถึงได้จาก

<https://www.thesprucecrafts.com/mary-ellen-mark-biography-2688391>

Eve Arnold (ออนไลน์).สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2561. เข้าถึงได้จาก

http://pro.magnumphotos.com/C.aspx?VP3=CMS3&VF=MAGO31_9_VForm&ERID=24KL53ZGM6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้จัดทำ

ชื่อผู้จัดทำ	นางสาวกัญญาวีร์ ประเสริฐศรี
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2538
ที่อยู่	246/62 หมู่ที่ 1 ต.มะขาม อ.มะขาม จ.จันทบุรี 22150
อีเมล	jamkanyawee@gmail.com
ประวัติการศึกษา	
อนุบาล	โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี
ประถมศึกษา	โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี
มัธยมศึกษา	โรงเรียนศรียานุสรณ์
อุดมศึกษา	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาการถ่ายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้